Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

№ 271 (5104) СНЕЖНЯ 4 АЎТОРАК 1934 г. год выдання XVII

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

ПРЫБЫЦЦЁ У ЛЕНІНГРАД т. т. СТАЛІНА, МОЛАТАВА, ВАРАШЫЛАВА І ЖДАНАВА

У сувязі з няшчасцем, пасцігшым партыю і рабочы клас Савецкага Саюза, другога снежня раніцой у Ленінград прыбылі таварышы СТАЛІН, МОЛАТАУ, ВАРАШЫЛАУ І ЖДАНАУ

Сергей Міронавіч КІРАУ

Схілім над прахам Сергея Міронавіча КІРАВА нашы сцягі, авеяныя бляскам і перамогамі ўсё сакрушаючай на сваім шляху пролетарскай рэвалюцыі

КРАІНА КАЛЯ ГРОБА СВАЙГО КІРАВА

Дні жалобы... Над Крэмлем, над краінай рэюць абвітыя крэпам сцягі. Совецкі Саюз развітваецца са сваім любімым сынам і вялікім грамадзянінам **СЕРГЕЕМ МІРОНАВІЧАМ КІРАВЫМ.**

Каля гроба Кірава хвалюецца мора жалобы.

Пачытайце тэлеграмы, якія, як шквал ідуць з усіх канцоў краіны. Паслухайце выступленні рабочых, сялян, інтэлігентаў на заводах, фабрыках, у калгасах, у гарадах, у вёсцы. Людзі, якія звычайна не ўмеюць гаварыць, знаходзяць асаблівыя словы—усхваляваныя, яркія, цёплыя. Словы, якія ідуць ад глыбіні сэрца, з крыві.

Наверх прарываецца лавіна рэволюцыйных палкіх пачуццяў, такіх, якія звычайна тлеюць, як іскры, пакрытыя попелам будняў. У дні, калі партыю пасцігла вялікае гора, рабочы клас, сялянства, усе працоўныя акружаюць яе з яшчэ большай цяплынёй, яшчэ большай увагай і любоўю.

У глыбінях працоўнага народу адкрываюцца новыя крыніцы сімпатыі, вернасці і адданасці комуністычнаму сцягу. Наш народ глыбока адчувае, чым комуністычная партыя з'яўляецца для краіны: яна — яе светлы мозг і гарачае сэрца. І ўсе погляды звярачаюцца да генія нашай краіны, да захавальніка нашай радзімы—да **СТАЛІНА.** У тысячах зваротаў мільёны рабочых і сялян задушэўна выказваюць яму спачуванне, вернасць, любоў, гатоўнасць да далейшых баёў за соцыялізм. Старыя ленінградскія пролетарыі, развітваючыся са сваім правадыром Міронавічам, пішуць т. Сталіну: **«Каля гроба Сергея Міронавіча мы даем табе, Іосіф Вісарыёнавіч пролетарскую клятву яшчэ з большай энергіяй змагацца за тую вялікую справу, за якую аддаў сваё крыштальна чыстае жыццё наш Кіраў.**

Мы добра памятаем, як табе асабіста цяжка ў гэтыя дні. Мы ведаем якім выпрабаваным другам і верным памочнікам быў для цябе наш Міроныч.

Кірава не стала. Але жыва, моцна і, як ніколі, магутна сваёй згуртаванасцю, выхаваная ім слаўная большэвіцкая арганізацыя Ленінграда».

Сярод кіраўнікоў дзяржавы і партыі загінуў адзін з найбольш выдатных. Разам са сваім правадыром, разам са **Сталіным,** з таварышамі **Молатавым, Варашылавым, Ждановым,** краіна стаіць з панікшай галавой каля гроба Кірава, міма якога ў палацы Урыцкага ў свяшчэнным маўчанні праходзяць працоўныя горада Леніна.

Мы памятаем добра грозны 1918 год, калі там, у гэтым горадзе, загінулі **ВАЛАДАРСКІ, УРЫЦКІ,** калі вораг ператварыў сэрца Леніна ў мішэнь.

Кожны стрэл быў сігналам для наступлення варожых армій на горла маладой і слабай яшчэ Совецкай рэспублікі.

І яны наступалі. Яны грабілі нашу краіну. Яны забівалі рабочых і сялян.

Над гробам Кірава стаіць згуртаваны працоўны народ са сваімі кіраўнікамі. Над гробам Кірава стаіць пакрытая броней краіна. Мы спакойны за свой лёс. Хіба можа рэвальверны стрэл тройчы праклятага ворага зрушыць з месца горны хрыбет.

Краіна наша спакойна за сваё будучае. Рэволюцыя знаходзіцца на перавале. Найбольш трудныя гады — ззаду. І тым больш горка, тым больш балюча, што іменна цяпер мы страцілі Сергея Міронавіча Кірава. **Але спыніць нас, затрымаць нас ніхто і нішто няздольна.**

Кіраў усё сваё яркае і многараннае жыццё аддаў партыі, рабочаму класу, працоўным. Вестка аб яго смерці ідзе ад горада ў горад, ад сяла к сялу, будзіць і кліча працоўны народ да новых гераічных перамог за соцыялізм.

Кіраў усё жыццё аддаў за таржэство рэволюцыі, і смерць яго стала агітатарам за перамогу соцыялізма. Стрэл у будынку Ленінградскага Совета адгукнуўся водгуллем у сэрцы краіны. І падняламся ўся вялікая краіна Советаў. Каля гроба свайго Кірава яна клянецца словамі старых ленінградскіх рабочых.

«МЫ БУДЗЕМ ТАКСАМА, ЯК НАШ МІРОНЫЧ, БЕЗЗАВЕТНА ЗМАГАЦЦА ЗА СПРАВУ РАБОЧАГА КЛАСА, ЗА СУСВЕТНУЮ ПРОЛЕТАРСКУЮ РЭВОЛЮЦЫЮ».

......І пахавальны марш пераплятаецца з «Інтэрнацыяналам».

(«ПРАВДА»).

ТАВАРЫШЫ СТАЛІН І КІРАЎ У ДНІ XVI З'ЕЗДА ВКП(б).

ПАВЕДАМЛЕННЕ АБ АКАЛІЧНАСЦЯХ СМЕРЦІ тав. КІРАВА

Даныя Народнага камісарыята ўнутраных спраў установлены наступныя акалічнасці смерці тав. С. М. Кірава.

1 снежня тав. Кіраў рыхтаваўся к дакладу аб выніках лістападаўскага пленума ЦК ВКП(б), які ён павінен быў у гэты-ж дзень зрабіць на сходзе партыйнага актыва ленінградскай арганізацыі.

Каля габінета тав. Кірава ў Смольным, дзе звычайна адбываецца прыём наведвальнікаў, Ніколаеў у момант, калі тав. Кіраў праходзіў у свой службовы габінет, падышоў ззаду, выстраліў з рэвальвера ў затылак тав. Кіраву.

Забойца тут-жа быў затрыман.

Смяротна ранены тав. Кіраў у беспрытомным становішчы быў перанесен у габінет, дзе яму была аказана першая медыцынская дапамога.

Прыбыўшыя прафесары — Дабратворскі, Джаналідзе, Гессе і іншыя засталі тав. Кірава без пульса і дыхання.

Не гледзячы на прадпрынятыя імі меры (ўспрыскаванні адрэналіна, эфіра, камфары і кафеіна, а таксама прымянення штучнага дыхання), ажывіць тав. Кірава к жыццю не ўдалося, і дактары канстатавалі смерць.

Згодна акта медыцынскага ўскрыцця цела т. Кірава, зробленага 2 снежня камісіяй Ленінградскага гарадскога аддзела аховы здароўя ў складзе прафесароў Шора, Томкава, Дабратворскага, Рэкліберга і др. установлена наступнае:

1. Памершы знаходзіўся да дня здарэння ў зусім здавальняючым для свайго ўзросту становішчы здароўя.

2. Смерць наследвала ў рэзультаце агнестральнага ранення чэрапа, якое суправаджалася цяжкім пашкоджаннем матэрыі мозжачка і левага паўшар'я вялікага мозга, множнымі пераломамі чэрапных касцей, а таксама сатрасення мозга пры падзенні і ўдары левай паловы ілба аб падлогу.

3. Размяшчэнне ўваходнай адтуліны кулявога ранення ўлева і ўверху на адзін сантыметр ад вонкавага затылачнага бугра і скапічэнне кулявога канала каля трохугольнага дэфекта ў галіне вонкавага канца надброўнай дугі на граніцы яе са скулавым адросткам прымушае лічыць, што стрэл у даным выпадку быў зроблен ззаду і знізу ў напрамку наперад і злёгку кверху.

4. Знойдзеная пры ўскрыцці тупаносая абвалочаная куля тыпу рэвольвера сістэмы «Наган» вызначае зброю, якой было зроблена злачынства. Абстаноўка нападзення і напрамак кулявога канала дазваляюць лічыць, што стрэл быў зроблен на блізкай адлегласці.

5. Трэшчыны чэрапа, якія распаўзаюцца на значную даўжыню пераважна спераду назад ад памянёнага трохугольнага дэфекта ў лобнай частцы, могуць быць вытлумачаны падзеннем цела на цвёрдую падлогу і ўдарам лобнай косці, пашкоджанай ужо знутры куляй.

6. Вызначанае рэнтгенаграфічна палажэнне кулі носікам ззаду і кверху, пацверджанае на ўскрыцці, знаходзіць сабе тлумачэнне ў тым, што куля раздрабіўшы косць і страціўшы жывую сілу, павярнулася восссю і адхілілася назад, спусціўшыся па кулявому каналу.

7. Атрыманае агнестрэльнае раненне чэрапа, якое суправаджалася такімі цяжкімі пашкоджаннямі, павінна быць аднесена па ўласцівасцях сваіх к разраду безумоўна смяротных цялесных пашкоджанняў.

МІЛЬЁНЫ НІЦЕЙ ЗВЯЗВАЮЦЬ БОЛЬШЭВІКА—КІРАЎНІКА З МАСАМІ

ЛЕНІНГРАД, 3 снежня. БЕЛТА). Палац Урыцкага. Як і ўчора ён напоўнен бязмежным жалем партыі, рабочага класа. Сюды, у велізарны зал, дзе на высокім пастаменце, у адкрытай труне ляжыць прабітае куляй ворага цела вялікага большэвіка, ідуць бясконцыя патокі працоўных з заводаў, фабрык, калгасаў.

Ля ўваходу ў залу ва ўсю яго вышыню нізка схіліліся агрмадныя чырвоныя сцягі з чорнай каймой. Па баках у поўным баявым снаражэнні стаяць танкісты, лётчыкі, чырвонафлотцы. На грудзях тав. Кірава ордэны: ордэн Чырвонага сцяга, якім узнагародзіла Совецкая краіна Сергея Міронавіча за рэволюцыйныя баявыя заслугі, ордэн Леніна — заслуга тав. Кірава на гаспадарчым фронце.

Аб чым думалі ленінградскія рабочыя ў гэтыя гадзіны, калі паволі праносілі сцягі заводаў міма труны, аб чым думалі лётчыкі і чырвонафлотцы, стаяўшыя ў ганаровым карауле з баявымі сцягамі, схіленымі перад мёртвым нерухомым целам рэволюцыйнага правадыра — выражаюць чорныя літары, выразна напісаныя на чырвоным шоўку вянка: «Клянемся таксама да канца аддаць сваё жыццё за вялікую справу Леніна і Сталіна, як ты аддаў сваё».

Смутак павіс над велізарным залам. У аркестры ў куту, закрыўшы твар рукавом паліто, плача стары партызан. Нарад ганаровага караула павольна наближаецца да труны. Пажылыя, суровыя людзі, затаіўшы дыханне, у апошні раз глядзяць на цела таго, хто быў гонарам і любоўю працоўных.

Кожныя 5 мінут ганаровы караул каля труны змяняюць лепшыя прадстаўнікі старой ленінскай гвардыі.

У 16 гадзін 30 мінут у залу ўваходзяць т.т. СТАЛІН, МОЛАТАЎ, ВАРАШЫЛАЎ, ЖДАНАЎ і ЧУДАЎ. Да 16 гадзін 45 мінут у ганаровым карауле каля цела свайго загінуўшага саратніка і друга стаіць правадыр партыі і ўсіх працоўных, стаяць кіраўнікі партыі і ўрада.

Развітацца з лепшым другам навукі — Сергеем Міронавічам Кіравым прышоў масціты прэзідэнт Акадэміі навук СССР акадэмік А. П. КАРПІНСКІ. Разам з ім і акадэмікам Графцію стаяць у ганаровым карауле дачка акадэміка Карпінскага і яго ўнук — палярны даследчык В. Талмачоў. У іх асобе каля труны сабраліся тры пакаленні навуковых работнікаў.

Увесь дзень у траурным зале знаходзіцца Марыя Львоўна — жонка, таварыш і друг пакойнага Сергея Міронавіча.

Шматлікія дэлегацыі беспераппынна прыбываюць з Масквы, Карэліі і іншых гарадоў і абласцей Саюза. Каля труны бясконцы пік вянкоў. Суцэльнай сцяной стаяць баявыя сцягі вайсковых часцей і пурпурныя сцягі прадпрыемстваў.

Мільёны наймацнейшых ніцей звязваюць большэвіцкага кіраўніка з масамі. Гэтыя ніці ніколі не разарве куля забойцы. Перад труной праходзяць сакратары райкомаў і дырэктары заводаў, рабочыя і калгаснікі, чырвонаармейцы і чырвонафлотцы, пісьменнікі і мастакі, вучоныя і школьнікі. Кіраў жыве ў кожным з іх. Гэта ён ператварыў Ленінград у арсенал соцыялістычнай індустрыі. Гэта яго энергія натхніла будаўнікоў Хібінагорска і запаліла агні Нівабуда. Кіраў навучыў тысячы рабочых складанейшай навуцы — навуцы большэвіцкага кіраўніцтва.

Гэта ён, Кіраў, можа быць, за некалькі гадзін да смерці даваў указанні, якія будуць выконвацца пролетарыямі горада Леніна, як свяшчэнны закон, даваў парады, якім будуць следаваць усё жыццё. Для ўсіх працоўных, зліўшыхся ў адзіны магутны паток развітальнага маршу, адзетага ў траур, залітага агнявымі водблескамі факелаў і сцягаў, Кіраў быў жыццём, воляй партыі, увасабленнем нашых перамог.

***

ЛЕНІНГРАД, 2 снежня. (БЕЛТА). Днём жалю і гневу было другое снежня ў Ленінградзе. Ледзь адгучэлі гудкі аб сканчэнні работы, як каля заводскіх варот выраслі калоны рабочых і работніц. Ва ўсіх адна думка: яшчэ і яшчэ раз пабачыць свайго любімага кіраўніка, яшчэ раз заявіць каля яго гроба аб сваёй непахіснай волі змагацца за соцыялізм. Пры святле факелаў, несучы шматлікія партрэты тав. **Кірава,** аблямаваныя траурнымі лентамі, плакаты і жалобныя сцягі, рушыў рабочы Ленінград к Дварцу Урыцкага, дзе так часта з трыбуны гаварыў тав. Кіраў. Разам з рабочымі — вайсковыя часці, вучоныя і вучнёўства, пісьменнікі, артысты. Заводскія аркестры выконваюць траурны марш. У надпісах на плакатах выразна адлюстравана мысль і воля ленінградскага пролетарыята: **будзем змагацца як Кіраў, будзем жыць як Кіраў, цясней згуртуемся вакол партыі Леніна і Сталіна.** І ўвесь гэты грандыёзны людскі паток накіраваўся з усіх 9-ці раёнаў горада і ўліваецца на вуліцу Воінава к Дварцу Урыцкага.

Утапаючы ў кветках, вянках і сцягах, стаіць адкрытая труна з целам тав. Кірава. Увага ўсіх прыкавана да яго спакойнага і баявога твара. Труна была перанесена сюды бліжэйшымі сябрамі і саратнікамі загінуўшага трыбуна рэволюцыі: **Угаравым, Струппе, Позерн, Каралевым, Ірклесам, Назаронкам, Смародзіным, Собалевым, П. Алексеевым.** Яны-ж першымі стаяць у ганаровым карауле. Пасля іх, праз кожныя пяць мінут, змяняюцца ля труны лепшыя ўдарнікі Ленінграда, старыя рабочыя, удзельнікі трох рэволюцый, ордэнаносцы працы і абароны. Другі ганаровы караул — ад вайсковых часцей, ад Балтфлота, ад ваеннай школы.

Два аркестры, па 200 музыкантаў у кожным, напаўняюць велізарны зал гукамі траурнай мелодыі.

Міма труны праходзіць бясконцая істужка людзей. У многіх на вачах слёзы. Безупынна ўносяць новыя і новыя вянкі.

У ПРЭЗІДЫУМЕ ЦВК САЮЗА ССР

ПРЭЗІДЫУМ ЦВК САЮЗА ССР НА ПАСЯДЖЭННІ АД 1 СНЕЖНЯ ГЭТАГА ГОДА ПРЫНЯЎ ПАСТАНОВУ, У СІЛУ ЯКОЙ ПРАПАНУЕЦЦА:

1) СЛЕДЧЫМ УЛАДАМ — ВЕСЦІ СПРАВЫ АБВІНАВАЧАНЫХ У ПАДРЫХТОЎЦЫ АБО ПРАВЯДЗЕННІ ТЭРАРЫСТЫЧНЫХ АКТАЎ ПАСКОРАНЫМ ПАРАДКАМ;

2) СУДОВЫМ ОРГАНАМ — НЕ ЗАТРЫМЛІВАЦЬ ВЫКАНАННЕ ПРЫГАВАРОЎ АБ ВЫШЭЙШАЙ МЕРЫ ПАКАРАННЯ З-ЗА ХАДАЙНІЦТВАЎ ЗЛАЧЫНЦАЎ ДАНАЙ КАТЭГОРЫІ АБ ПАМІЛАВАННІ, БО ПРЭЗІДЫУМ ЦВК САЮЗА ССР НЕ ЛІЧЫЦЬ МАГЧЫМЫМ ПРЫМАЦЬ ПАДОБНЫЯ ХАДАЙНІЦТВЫ К РАЗГЛЯДУ;

3) ОРГАНАМ НАРОДНАГА КАМІСАРЫЯТА ЎНУТРАНЫХ СПРАЎ — ПРЫВОДЗІЦЬ У ВЫКАНАННЕ ПРЫГАВАРЫ АБ ВЫШЭЙШАЙ МЕРЫ ПАКАРАННЯ Ў АДНОСІНАХ ЗЛАЧЫНЦАЎ НАЗВАНЫХ ВЫШЭЙ КАТЭГОРЫЙ НЕАДКЛАДНА ПАСЛЯ ВЫНЯСЕННЯ СУДОВЫХ ПРЫГАВАРОЎ.

У народным камісарыяце ўнутраных спраў СССР

За халатныя адносіны да сваіх абавязкаў па ахове дзяржаўнай безапаснасці ў Ленінградзе Народным Камісарыятам унутраных спраў звольнены са сваіх пасад і аддадзены пад суд: начальнік упраўлення НКУС па Ленінградскай вобласці Медведзь Ф. Д.; намеснік начальніка ўпраўлення НКУС па Ленінградскай вобласці Фамін Ф. Т. і адказныя работнікі ўпраўлення НКУС па Ленінградскай вобласці — Горын А. С., Лобаў П. М., Янішэўскі Б. І., Петроў Г. А., Пальцэвіч М. С. і Масевіч А. А.

Часова выкананне абавязкаў начальніка ўпраўлення НКУС па Ленінградскай вобласці даручана намесніку народнага камісара ўнутраных спраў тав. Агранаву Я. С.

***

Справы аб арыштаваных за апошні час белагвардзейцах па абвінавачанню ў падрыхтоўцы арганізацыі тэрарыстычных актаў супроць работнікаў совецкай улады— па Ленінградскай вобласці: Ларыне І., Хлусове М., Транкоўскім Т., Транкоўскім С., Багамолаве А., Кітаіне Э., Петрове П., Далове Г., Лабінскім А., Стаянаве П., Азусаве І., Стаянаве Х., Кіранаве І., Петрове Г., Егораве Г., Смураве А., Селіванаве А., Клачкове В., Слэцінскім М., Гурыне С., Фадзееве А., Нікалаеўскім Ю., Оллі Н., Нікалаеўскім В., Владзіміраве Н., Чуканаве П., Дадонаве Г., Уструтаве Д., Афанасьеве Б., Майеру Н., Іванове А., Грыгеру Э., Грыгеру Г., Чынове А., Антонаве П., Ноздрунове А., Дубаве Г., Масягіне Н., Камарове Н.,

і па Маскоўскай вобласці: Васільеве П., Румянцэве А., Пазнякове А., Баброве Б., Панеяху І., Строганаве С., Сідарэнке І., Сідараве Н., Манухаве К., Кальвенас Ю., Іваноўскім М., Сідараве В., Кнушэвіцкім Е., Гапоненке А., Рэчайніке Д., Булыгіне З., Розенбергу К., Карніцкім Б., Панюшкіна І., Здобнаве, Веткаве П., Зісманцэ К., Волкаве В., Севасцьянаве С., Штокалкіне П., Сас М., Нефедаве В., Рэпенка І., Прудкове А., Сергееве Ф., Карнаухаве І., Казлове А. і Хабленка Д.—

ПЕРАДАНЫ ДРУГОГА СНЕЖНЯ ГЭТАГА ГОДА НА РАЗГЛЯД ВАЕННАЙ КАЛЕГІІ ВЯРХОЎНАГА СУДА СССР.

АД УРАДАВАЙ КАМІСІІ ПА ПАХАВАННЮ СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА

Сёння, 4 снежня, у 10 гадзін 30 мінут раніцы труна з целам тав. С. М. КІРАВА прыбывае з Ленінграда ў Маскву на Окцябрскі вакзал.

Труна з целам тав. С. М. Кірава будзе ўстаноўлена ў Калонным зале Дома саюзаў, куды будзе адкрыт доступ для развітання з памёршым т. Кіравым з 1 гадзіны дня 4 снежня да 10 гадзін вечара 5 снежня.

У ноч з 5 на 6 снежня адбудзецца крэмацыя.

6 снежня урна з прахам тав. КІРАВА будзе ўстаноўлена там-жа, у Калонным зале Дома саюзаў, куды будзе адкрыт доступ для развітання з 6 гадзін раніцы да 1 гадзіны 30 мін. 6 снежня. Пахаванне тав. С. М. Кірава адбудзецца на Краснай плошчы 6 снежня. Вынас урны з Дома саюзаў у 2 гадзіны 30 мінут дня.

Па прыбыцці урны з прахам тав. С. М. Кірава на Краснай плошчы ля маўзалея В. І. Леніна адбудзецца траурны мітынг.

КАМІСІЯ.

М. ГОРКІ АБ СМЕРЦІ тав. С. М. КІРАВА

Забіт найлепшы чалавек, адзін з лепшых правадыроў партыі, ідэальны ўзор пролетарыя, майстар культуры. Усёй душой раздзяляю гора партыі, гора ўсіх чэсных рабочых. Не магу не сказаць: поспех ворага гаворыць не толькі аб яго мярзасці, але і аб недастатковай нашай пільнасці.

М. ГОРКІ.

РАБОЧЫЯ ДЭЛЕГАЦЫІ ЛЕНІНГРАДА СУПРАВАДЖАЮЦЬ ТРУНУ З ЦЕЛАМ тав. КІРАВА

ЛЕНІНГРАД, 3 снежня. (БЕЛТА). Пролетарыі горада Леніна выбралі сваіх лепшых таварышоў—энтузіястаў соцыялістычнай будоўлі—суправаджаць труну з целам тав. Кірава ў Маскву. Свайго правадыра, друга і таварыша, любімага Сергея Міроныча суправаджаюць дэлегацыі рабочых «КРАСНОГО ПУТИЛОВЦА», заводаў ІМЯ СТАЛІНА, ІМЯ МОЛАТАВА, ІМЯ КІРАВА, «ЭЛЕКТРОСІЛА», «БОЛЬШЕВИК», імя КАРЛА МАРКСА, ІМЯ ВАРАШЫЛАВА, БАЛТЫЦКАГА ЗАВОДА і іншых прадпрыемстваў.

ДЭЛЕГАЦЫЯ БССР ДЛЯ УДЗЕЛУ Ў ПАХАВАННІ С. М. КІРАВА

Для ўдзелу ў пахаванні СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА сёння выязджае ў Маскву беларуская дэлегацыя ў складзе прадстаўнікоў ад рабочых фабрык і заводаў гг. Менска, Гомеля, Віцебска, Магілева, Барысава і ад калгаснікаў Менскага, Аршанскага і Дзяржынскага раёнаў.

СПАЧУВАННЕ ДЫПКОРПУСА

Народнаму камісарыяту па замежных справах выказалі спачуванне па поваду забойства тав. С. М. КІРАВА—французскі пасол г. АЛЬФАН, італьянскі Б. АТОЛІКО, германскі пасол г. граф фон-дэр ШУЛЕНБУРГ, афганскі пасол г. АБДУЛ ГУСЕЙН ХАН АЗІЗ, паверааны ў справах ЗША г. УАЙЛІ, паверааны ў справах Польшчы г. САКАЛЬНІЦКІ, нарвежскі пасланнік г. УРБІ, латвійскі пасланнік г. БІЛЬМАНІС, дацкі пасланнік г. ЭНГЕЛЬ, аўстрыйскі пасланнік г. ПАХЕР-ТЭЙНБУРГ, эстонскі пасланнік г. ТОФЕР, паверааны ў справах УРУГВАЯ г. МАСАНЕС, італьянскі пасланнік г. барон ІРЫО-КОСКІНЕН.

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ ЗАБОЙСТВЕ тав. КІРАВА

ЛОНДАН, 2 снежня. (Інфармацыя «ПРАВДЫ»). Забойства тав. **Кірава** зрабіла вялікае ўражанне ў Англіі. Сёнешнія газеты поўны паведамленняў аб забойстве і прызнаюць найвялікшыя заслугі таварыша Кірава перад пролетарскай рэволюцыяй.

«Сендэй таймс» напамінае, што тав. Кіраў на чале часцей Чырвонай арміі прымусіў англійскага генерала **Дэнстэрвіля** ачысціць Баку ў часе грамадзянскай вайны.

Нават колы, якія гатовы з радасцю вітаць смерць кожнага большэвіка, прызнаюць, што забойства тав. Кірава няздольна адбіцца на магутнасці і ўстойлівасці краіны Советаў.

***

ПАРЫЖ, 2 снежня. (Інфармацыя «Известий»). Усе французскія газеты прысвячаюць артыкулы забойству тав. Кірава. Газеты прыводзяць біяграфіі пакойнага і афіцыяльнае паведамленне совецкага ўрада.

ПРАЦЯГ ВОДГУКАЎ НА 4-АЙ СТАРОНЦЫ.

Сергей Міронавіч КІРАЎ

Д. Мануільскі

ВЯЛІКІ ПРОЛЕТАРСКІ ПРАМОЎЦА

Ад рукі подлых забойцаў загінуў Сергей Міронавіч Кіраў. З глыбокім жалем сустрэнуць працоўныя нашай краіны вестку аб цяжкай утраце. Не стала любімага, роднага пролетарыям горада Леніна «Міроныча». Не адна сляза ўпадзе ў рабочых сем'ях Ленінграда. Не пачуе больш наша партыя, наша краіна магутнага голасу Міроныча, які гучэў, як прызыўны набат усюды, куды партыя ставіла таварыша Кірава — на адказныя ўчасткі грамадзянскай вайны і сацыялістычнай будоўлі. Люты вораг рабочага класа сразіў гэта палкае сэрца назаўсёды.

Наша вялікая партыя, выкаваная Леніным і Сталіным, багата талантлівымі дараваннямі. Але сярод кіраўнікоў партыі таварыш Кіраў займаў асобае месца.

Ён уладаў, паміма сур'ёзнай марксісцка-ленінскай культуры, аграмаднага палітычнага чуцця, большэвіцкай загартаванасці, тым дарам, якім уладаюць нямногія. Ён быў выдатным пролетарскім прамоўцам. Быць пролетарскім прамоўцам гэта зусім не тое, што быць прамоўцам наогул.

Я памятаю прамову таварыша Кірава на з'ездзе советаў у Баку ў 1922 годзе. Я чуў яго ў першы раз. Уся зала замерла, нібы зачараваная яго словамі. У іх не было «характва» звычайнага аратарскага майстэрства; у гэтай прамове было нешта спартанскае, нейкая асобая прастата. Гарэлі агнём энтузіязму сотні вачэй. Мне здавалася, што калі-б Кіраў паклікаў зараз усіх слухаючых яго людзей памерці, яны-б не задумваючыся, пайшлі на смерць.

Уся партыя памятае прамову тав. Кірава на XVII партыйным з'ездзе. Гэта была не проста прамова, а пераможны гімн пролетарыята, які дабіўся пад кіраўніцтвам партыі і яе правадыра таварыша Сталіна найвялікшых заваяванняў у справе сацыялістычнай пераробкі нашай краіны.

Вось ідзе загартаваная ў баях армія з развіваючыміся сцягамі, грыміць яе пераможная песня, прарокаючая вызваленне працоўным усяго свету. Чоткі крок, смелая паходка, несакрушальна ўпэўненасць у перамозе, бо неба і зямля належаць ёй, гэтай вялікай арміі працы. Абознікі, прасядзеўшыя ў тылу, бягуць за ёю, стараючыся папасці ў нагу...

Перад ёю разбягаюцца цені мінулага, растае контррэволюцыйная мразь. Але бяссільная, паганая мразь хоча яшчэ гадзіць. У чужаземных легіёнах гэта мразь расстрэльвае астурыйскіх гарнякоў, гвалціць іх жонак і дачок, залівае шахты вадой, дзе схаваліся старыя і дзеці. Гэта мразь у роспачы і безнадзейнасці пусціла кулю ў тваё благародныя грудзі, любімы Міроныч. Але твая армія ідзе ўперад, несучы выпаленую ў сэрцах тваю прамову на XVII партыйным з'ездзе. Ты будзеш жыць у бясмерці сярод нас, Міроныч. Твая армія пераможа ва ўсім свеце. Ва ўсім свеце ўстаржэствуе справа, за якую ты змагаўся і загінуў.

(«ПРАВДА»).

Загінуў на баявым пасту

Загінуў Сергей КІРАЎ. Забіт адзін з лепшых байцоў і кіраўнікоў большэвіцкай гвардыі.

У злобе роспачы здыхаючы вораг пусціў кулю ў аднаго з лепшых саратнікаў тав. Сталіна, у таго, хто ішоў рука-аб-руку з нашым вялікім правадыром у барацьбе за таржаство соцыялізма.

Загінуў большэвік, які гарэў у барацьбе, які ўсё сваё слаўнае яркае жыццё аддаў без астачы за справу рабочага класа, за ажыццяўленне вялікай ідэі Маркса — Леніна—Сталіна.

Сергей Кіраў уцелясніў у сабе ўсе лепшыя рысы большэвіка — кіраўніка, усе найлепшыя якасці пролетарскага рэволюцыянера.

Ленінска-сталінская непрымірымасць да любых і малейшых праяўленняў апартунізма, тое, чым перш за ўсё адрозніваецца пролетарскі рэволюцыянер ад рэволюцыйнага пустазвона і лібераліа, пранізвала ўсё жыццё і барацьбу Сергея Кірава. Уся партыя, уся краіна памятаюць барацьбу, якую вёў тав. Кіраў на чале партыйных арганізацый спачатку Закаўказзя, а потым Ленінграда, супроць трацкізма, аб'еднанай трацкісцка-зіноўеўскай апазіцыі, супроць усіх антыленінскіх груповак. Уся партыя памятае яго несакрушальную ідэйную прынцыповасць у барацьбе за ленінскую генеральную лінію, за чыстату большэвіцкага сцяга.

Усё жыццё Сергея Кірава было ўзорам і прыкладам большэвіцкай пролетарскай скромнасці і прастаты асабістай прывабнасці, чуласці і любоўнай турботнасці аб кожным члене партыі і комсамола, аб кожным рабочым і калгасніку.

Будучы выключна патрабоўным да сябе, ён быў непрымірымым ворагам чванства, фразёрства. І ў гэтым духу барацьбы з дробнабуржуазнай расхлябанасцю і пышлівасцю ён вучыў і выхоўваў большэвікоў і пролетарыяў, якія біліся пад яго кіраўніцтвам.

Такаво большэвіцкае аблічча Сергея Кірава. Імя Кірава цесна звязана з імем найвялікшага друга і настаўніка народных мас тав. СТАЛІНА. Кіраў быў яго вучнем і саратнікам, таварышом і другам, сапраўдным прадстаўніком сталёвай гвардыі большэвізма, з такімі клопатамі і любоўю ўзгадаванай і ўзрошчанай Леніным і Сталіным.

Кіраў загінуў на баявым пасту. Ён загінуў у той час, калі ва ўсёй сваёй сіле і магутнасці расцвітае новае шчаслівае жыццё, калі таржаствуе вялікая справа Леніна—Сталіна, у барацьбе за якую ён аддаў сябе.

Мы моцны і магутны. Ніколі нікому не затрымаць нашага пераможнага поступу наперад. Яшчэ больш пільнасці, таварышы рабочыя, большэвікі, комсамольцы! Няхай яшчэ мацней гарыць класавая нянавісць і непрымірымасць да нашых ворагаў! Няхай яшчэ нястомней пылае наша творчая энергія, наша безавєтная адданасць партыі большэвікоў, вялікаму Сталіну!

Веліч і слава новых перамог соцыялізма будуць дастойнейшым і лепшым помнікам незабыўнаму тав. Кіраву.

П. ПОСТЫШЭЎ.

Т. Кляшторны

У вянок памяці таварыша Кірава

Так... Мы стаім
над тваёю магілай...
Пушчанай кулі
не крыкнеш —
чакай!
Куля з жыццём разлучыла
лепшага большэвіка.
З болем схіляем галовы...
Але-ж расце,
і расце,
як зарад пяруна,
гнеў,
для якога ў словах
і параўнання няма.
Ходзяць яшчэ тут найміты
дзікай крывавай арды...
Гады яшчэ не дабіты
назаўсягды.
Каты засценкаў крывавых,
агенты новай вайны...
Гэтай
ганебнае справы
сцежкі,
здаецца, —
адны.
Тыя-ж
і сродкі,
і мэты,
тая-ж работа,
і стыль...
Толькі не выклікаць гэтым
панікі скрэпленых сіл!
Хоць вы і ў сэрца стралялі,
але-ж яно —
не адно!
Нашае сэрца —
не стане —
шматмільённа яно.
Перад магілай трыбуна
клятву мільёны даюць:
«Непераможна комуна
ані ў якім баю».
Непераможна комуна!
Хвалі ўзнімаюцца скрозь...
Хто-ж на магілу трыбуна
гнеў свой
і боль не прынёс?
Так...
Мы стаім
над тваёю магілай...
Пушчанай кулі
не крыкнеш!
— чакай!
Куля з жыццём разлучыла
лепшага большэвіка.
Ворагі ў сэрца стралялі,
толькі яно —
не адно!
нашае сэрца —
не стане,
шматмільённа яно!

ПАМЯЦІ ЛЕПШАГА БАРАЦЬБІТА ЗА КОМУНІЗМ

Злачынная рука агіднага забойцы, падасланага ворагамі партыі і рабочага класа, вырвала з нашых радоў тав. Кірава.

Няма больш з намі Сергея Міронавіча, выдатнага кіраўніка мас, палкага байца пролетарскай рэволюцыі, цвёрдакаменнага большэвіка, лепшага сына нашай вялікай партыі Леніна і Сталіна.

Зроблена гнуснае зладзейства. Няма больш тав. Кірава, якога ведала і любіла ўся партыя, якога ведалі і любілі самыя шырокія масы рабочых. Тав. Кіраў цудоўным чынам злучаў у сабе непахісную цвёрдасць, большэвіцкую ўпартасць, настойлівасць і непахіснасць з чароўнаю чуласцю — глыбокай таварыскай уважлівасцю.

Магутная сіла яго агнявога слова, якое без промаху разіла ворагаў, клікала мільёны працоўных у бой за соцыялізм, за сусветную рэволюцыю.

Работнікі цяжкай прамысловасці асабліва добра ведаюць, з якой велізарнай энергіяй, з якой гарачай любоўю, з якім глыбокім веданнем справы і беззаветным энтузіязмам змагаўся таварыш Кіраў за стварэнне магутнай перадавой індустрыі— несакрушальнай базы незалежнасці нашай радзімы.

Уважліва, спакойна, большэвіцкай настойлівасцю і пранікальнасцю ён ставіў новыя задачы, трэбаваў, праверяў і дапамагаў цяжкай прамысловасці.

Многія поспехі нашай індустрыі звязаны непасрэдна і непарыўна з імем тав. Кірава.

Велізарна яго роля ў справе аднаўлення і смелай рэканструкцыі Бакінскай нафтавай прамысловасці. Выкананне нафтавай пяцігодкі ў 2 з пал. года—непасрэдны рэзультат работы таварыша Кірава ў Баку, адзначанай узнагароджаннем яго ордэнам Леніна.

Поспехі ваеннай прамысловасці Ленінграда, ленінградскіх суднабудаўнічых заводаў і, у прыватнасці, рэкордныя па кароткасці тэрмінаў рамонты ледаколаў, праведзеныя па заданню ЦК, прама і непасрэдна звязаны з імем тав. Кірава.

Такія мерапрыемствы, як хібінагорскія апаціты, Невабуд, Свірбуд і Беламорскі канал, створаныя ў труднейшых умовах прадпрыемствы, якімі ганарыцца ўся наша краіна, звязаны з імем таварыша Кірава цесна і непарыўна.

Колькі раз тав. Кіраў на практыцы даказваў, што няма такіх крэпасцей, якіх не маглі-б узяць большэвікі.

Асабліва клапатліва адносіўся тав. Кіраў да усіх без выключэння вялікіх і, як здаецца, «дробных» пытанняў быту рабочых. Колькі рад па яго ініцыятыве, пад яго націскам, па яго прамых трэбаваннях ставіліся і практычна вырашаліся гэтыя пытанні.

Таварыша Кірава няма.

Найцяжэйшая страта для партыі, для рабочага класа, для ўсёй Советскай краіны. Бясконца вялікі горыч утраты для тых, хто асабіста ведаў нашага Міроныча, хто разам з ім плячо ў плячо змагаўся і будаваў соцыялізм. Тав. Кіраў сваёй большэвіцкаю справай, сваім палкім большэвіцкім словам нястомна клікаў нас наперад да барацьбы і перамогі.

Светлая, незгладзімая памяць ім, беззаветным байцу большэвіцкай арміі, верным вучні, саратніку і другу вялікага Сталіна—будзе натхняць нас да новых перамог у барацьбе за поўнае таржаство комунізма.

ОРДЖЭНІКІДЗЕ, ПЕТАКОЎ, КАГАНОВІЧ М., РУХІМОВІЧ, ГУРЭВІЧ І ІНШ.

ЯГО НЕЛЬГА ЗАБІЦЬ, ЯК НЕЛЬГА ЗАБІЦЬ БУДУЧАЕ

Я бачу невысокага, моцнага чалавека, апранутага ў скромны, палінялы ад сонца і непагоды макінтош.

Я чую раскаты яго прамовы, магутнай, падобнай да рокату паўночнага вадападу, поўнай бадзёрай, непагаснай сілы.

Кіраў — большэвік, саратнік і вучань вялікіх Леніна і Сталіна.

Ён біўся ў Азербайджане за культуру і магутнасць советскага Усхода, ён з упартасцю і ярасцю большэвіка вёў суровы Ленінград ад перамогі да перамогі.

І горад налівався яго энергіяй, яго мыслямі і роў сотнямі новых электратурбін, грукацеў дзесяткамі новых пракатных станаў.

Здавалася, яго энергіі хопіць для таго, каб разбудзіць тундру, расплавіць адвечную мерзлату Запаляр'я.

Але вось зараз я хачу ахапіць, асмысліць, зразумець гэтыя два словы. Яны навалілiся на плечы, як тысячапудовая ноша.

Кіраў забіт.

І я не магу, бо не разумею.

Не толькі таму, што аграмадная жалоба амрачае свядомасць, але і таму, што само значэнне слова смерць у нашай краіне стала іншым. Яго забілі тыя, хто нясе чалавецтву фашысцкі тэрор і агні інквізіцыйных кастроў. Але як нямача, бяссэнсна і подла іх справа. Яго нельга забіць, як нельга забіць будучыню. Ён з намі, як раней, як учора, як гады назад, і мільёны байцоў за соцыялізм у песні паднімуць з праху яго агромністае прастрэленае сэрца і па-ранейшаму рушацца з ім усё той-жа дарогай, пераможнай дарогай гігантаў, якая вядзе чалавецтва да яго апошняга рашучага бою.

«Известия». АЛЕКСЕЙ ТОЛСТОЙ.

ВЕРНЫ СЫН ПАРТЫІ

Не стала СЕРГЕЯ МІРОНАВІЧА КІРАВА. Наша партыя, пролетарыят, працоўныя панеслі самую вялікую за апошнія гады ўтрату.

Ён загінуў ад рукі ворага рэволюцыі на сваім баявым пасту, у той час, калі рыхтаваўся расказаць ленінградскім пролетарыям аб новых вялікіх перамогах соцыялізма—аб гістарычных рашэннях лістападаўскага пленума ЦК.

Подлым ударам праравана яркае і слаўнае, суровае і радаснае жыццё байца за комунізм, любімага ўсёй партыяй, пролетарыятам і працоўнымі Советскай краіны.

Не пачуць больш яго палкай прамовы, поўнай неўмалімай нянавісцю да ворага і беззаветнай адданасцю справе комунізма, справе вызвалення ўсяго чалавецтва. Пачуццё гневу і болю ахапляе кожнага большэвіка, кожнага рабочага, кожнага працоўнага пры мыслі аб гэтай незваротнай страце.

Адышоў ад нас лепшы таварыш, любімец партыі, блізкі, родны мільёнам рабочым, сардэчны і мяккі, адзыўлівы і бясконца скромны.

Нам, яго блізкім таварышам, Кіраў асабліва дораг тым, што ў гады цяжкіх баёў за таржаство соцыялізма, у гады хістанняў і труднасцей унутры нашай партыі—ён заўсёды і няўхільна быў верны заветам Леніна, заўсёды і няўхільна быў за генеральную лінію партыі, заўсёды і няўхільна быў са Сталіным, выпрабаванае кіраўніцтва якога прывяло нас да вялікіх перамог.

Яркі вобраз Сергея Міронавіча Кірава, яго палкая дзейнасць, бязмежная адданасць партыі і яе правадыру Сталіну, яго непрымірымасць да апартунізма і нянавісць да класавага ворага будуць вечна жыць у нашых сэрцах, будуць заклікаць да пільнасці і беззаветнай барацьбы за комунізм.

ЗГУРТУЕМСЯ-Ж ЯШЧЭ МАЦНЕЙ ВАКОЛ ЛЕНІНСКАГА ЦК, ВАКОЛ ВЯЛІКАГА ПРАВАДЫРА ТАВ. СТАЛІНА!

ЧЛЕНЫ КАМІСІІ ПАРТКАНТРОЛЯ ПРЫ ЦК ВКП(б):

Л. КАГАНОВІЧ, І. АКУЛАЎ, І. БЕККЕР, К. БУХАРЫН, М. ГРАНОЎСКІ, С. ЖУКОЎСКІ, П. ЗІМІН, Т. ЧУБАР, Ж. МЕЕРЗОН, Л. ПАПАРДЭ, Н. РАБІЧАЎ, П. САХАРАВА, Н. СЦЕПАНАЎ, Н. ЧУБІН, В. ШАСТАКОЎ, А. ЯКАЎЛЕЎ, Н. ЕЖОЎ, ЕМ. ЯРАСЛАЎСКІ, Н. БЕРЗЗІН, С. ВАСІЛЬЕЎ, Б. ГРОСМАН, Ф. ЗАЙЦЭЎ, Г. КАРАВАЕЎ, М. КУЙБЫШЭЎ, П. МАСКАТАЎ, П. ПЕТРОЎСКІ, Р. РУБЕНАЎ, М. ШКІРАТАЎ, Я. ПЕТЭРС, Б. БАГУШЭЎСКІ, В. ВОЛКАЎ, ДАВІДСОН, А. ЗАЛІКІН, М. КАХІЯНІ, А. ЛЕВІН, І. МУРУГАЎ, П. ПАСПЕЛАЎ, М. РУБІНШТЭЙН, Н. САРОКІН, А. ЗАШЫБАЕЎ, І. КАРАТКОЎ, І. ЛЫЧОЎ, Н. ОСЬМОЎ, П. ПШЭНІЦЫН, С. САЛТАНАЎ, В. СТАЎСКІ, С. ХАЎКІН, В. ШАРАНГОВІЧ, Э. ЮРЭВІЧ.

ПРАЦАВАЦЬ ЯШЧЭ ЛЕПШ, ЯШЧЭ БОЛЬШ УЗМАЦНІЦЬ НАШУ ПІЛЬНАСЦЬ

ВЫСТУПЛЕННЕ т. О. Ю. ШМІДТА

ЛЕНІНГРАД, 2 снежня. (БЕЛТА). Сёння ва усесаюзным арктычным інстытуце адбыўся сход, прысвечаны памяці С. М. КІРАВА. З прамовай выступіў начальнік Галоўнага Паўночнага морскага шляху праф. Отто Шмідт.

— Калектыў работнікаў, прысвяціўшы свае сілы, ідэі асваення Паўночнага морскага шляху — сказаў праф. Шмідт — больш за іншых адчуе боль ад утраты правадыра ленінградскага пролетарыята і аднаго з буйнейшых кіраўнікоў сусветнага пролетарыята, Сергея Міронавіча Кірава. Нам прыходзіцца працаваць на вельмі трудным участку, дзе трэба напружваць усю сваю волю для барацьбы з прыродай. У гэтай нашай рабоце нам заўсёды аказваў велізарную дапамогу тав. Кіраў, здолеўшы ўдзяляць з свайго абцяжаранага клопатамі і справамі часу што-колечы і для нас. Усе нашы буйныя экспедыцыі снараджаліся пры садзейнасці Сергея Міронавіча, і часта без яго дапамогі мы не маглі-б адправіць экспедыцыі своечасова.

Тав. Кіраў забіт. Яго няма з намі. Рука класавага ворага вырвала нашага правадыра з нашых радоў. Але забойца памыліўся, калі ён думаў, што смерць таварыша Кірава ўнясе якое-небудзь замяшанне, перашкодзіць нашай велізарнейшай творчай рабоце. Усе мы, і партыйныя і беспартыйныя, з аднолькавым вострым болем адгукнуліся на вестку аб смерці Сергея Міронавіча. Але гэта смерць не перашкодзіць нам прадоўжыць тую работу, якая вядзецца пад галоўным кіраўніцтвам нашай партыі і натхняецца яе геніяльным правадыром тав. Сталіным. Мы павінны працаваць яшчэ лепш, яшчэ больш узмацніць нашу пільнасць, ведаючы, што толькі ўзмоцненай, лепшай работай мы зможам хоць як-небудзь запоўніць прабоіну, якую зрабіла ў нашых радах рука подлага забойцы.

Яшчэ так нядаўна я сустракаўся з Сергеем Міронавічам. Усяго на гэтых днях, калі мне давялося ехаць разам з ім у Маскву ў адным вагоне. Сергей Міронавіч быў надзвычай прост у абыходжанні і ўсім даступен. Гэта і скарыстаў забойца, нанёсшы свой здрадніцкі ўдар».

УЗОР САПРАЎДНАГА БОЛЬШЭВІКА

УСПАМІНЫ РАБОЧЫХ АБ тав. КІРАВЕ

КАЛУГА. 3 снежня. (БЕЛТА). На мітынгу, які адбыўся ўчора ў дэпо станцыі Калуга, выступіў з успамінамі аб тав. КІРАВЕ стары чыгуначнік тав. Глазкоў.

У напружанай цішыні тав. Глазкоў расказаў, як ён сустрэўся з тав. Кіравым у 1920 годзе у чэлябінскіх чыгуначных майстэрнях, якое незгладзімае ўражанне аставіў тав. Кіраў у прысутных.

Сіла, перакананасць, логіка тав. Кірава былі такавы, што за паследуючыя дні чэлябінцы адправілі некалькі эшалонаў добраахвотнікаў на фронт, далі партыі дзесяткі кадравікоў.

— Потым я многа раз сустракаўся з тав. Кіравым у Чэлябінску, у Томску,—гаворыць тав. Глазкоў. Я і ўсе маладыя комуністы вучыліся ў яго працаваць, вучыліся скромнасці, прастаце, жалезнай стойкасці. Гэта быў узор сапраўднага большэвіка. Тав. Кіраў быў маім настаўнікам.

Любімы чалавек

— Кіраў забіт.

Гэтыя словы сустракаеш, як стрэл у твар самому сабе.

У каго страляў забойца, калі не ў нас усіх, у комуністаў, у рабочых, у працоўных, ва ўсіх чэсных советскіх грамадзян, аб'яднаных вялікім брацтвам радзімы і комунізма?

Ён-жа страляў у аднаго з лепшых з нас.

У самага чэснага, у самага адданага друга рабочых і сялян. У храбрага і вернага байца за іх шчасце. У благароднага пролетарскага палкаводца. У светлага рыцара рэволюцыі.

І галоўнае — у любімага для мільёнаў людзей.

Мілы, мілы Сергей Міронавіч. Цябе баяліся і ненавідзелі ворагі. Ненавідзелі аж да таго, што кулямі пранізлі ў тваё сэрца. Але як любілі цябе большэвікі! Як любілі і верылі ў цябе рабочыя на працягу ўсяго твайго здзіўляючага баявога рэволюцыйнага жыцця!

Пролетарская рэволюцыя не перамагла-б, калі яе носьбіты, комуністы, ленінцы, не карысталіся-б з самага заснавання сваёй партыі, давер'ем і любоўю рабочага класа. Тысячы і сотні тысяч комуністаў, пачынаючы ад царскага падполля і да пераможных гадоў соцыялізма, заўсёды працавалі ў цяснейшай, непарыўнай братняй сувязі з найшырэйшай масай працоўных. З яе яны выйшлі, з ёю прайшлі праз поспехі і няўдачы, горыч і паражэнні да высокай гордасці канчатковай перамогі.

Але і сярод большэвікоў Сергей Міронавіч Кіраў быў чымсці асоба выключным. Мала каго так любілі і паважалі ў рабочым асяроддзі і ў партыі.

Яго слову заўсёды верылі. За ім ішлі, яму беспярэчліва падпарадкаваліся — і тады, калі ён бліскуча кіраваў аграмаднымі партыйнымі арганізацыямі Ленінграда, Азербайджана, і тады яшчэ, калі на тэрыторыі цяперашняга Советскага Саюза ішла вялікая ўзброеная спрэчка, каму царстваваць — працоўным ці капіталістам.

У бурныя гады грамадзянскай вайны на Каўказе меншавікі, як агню, баяліся Кірава. Баяліся не столькі рэальнай сілы, стаяўшай за ім, колькі яго самога, яго асобы. Часамі ніякай узброенай або фізічнай сілы не стаяла за Сергеем Міронавічам. Але з'яўляўся на любым сходзе ён сам, без суправаджэння, безузбройны, у шэрай суконнай сваёй рубашцы, — і палкаў натоўпы людзей жывой прамовай, простай, мужнай і запальваючай прамовай рэволюцыянера-большэвіка... Нават калі Кіраў быў совецкім паслом у меншавіцкай Грузіі, на становішчы безузбройнага палонніка, — яго, як агню баяўся тіфліскія правіцелі: як-бы раптам не загаварыў з рабочымі; тады ўсё абернецца, усё ўзарвецца, усё стане большэвіцкім.

І як было не верыць, як было не слухаць гэтага чалавека, які распалагаў і прыцягваў да сябе акружаючых ужо пры адным сваім з'яўленні!

Невялікага росту, са скромным, жывым і задумённым тварам, просты і нават крыху сарамлівы на выгляд, Кіраў заўсёды ствараў вакол сябе атмасферу ўвагі, пашаны, пад'ёму і замілавання.

Ці быў гэта сельскі сход або з'езд партыі, — Кіраў, адзін з выдатнейшых прамоўцаў нашага часу, прымушаў сваёй прамовай сціхнуць усё вакол сябе. Яго здзіўляючае аратарскае майстэрства было ўласна не майстэрствам, а арганічным, натуральным праяўленнем шчырай, чэснай і прыгожай рэволюцыйнай асабістасці.

Баец і правадыр, палкі рэволюцыянер і вопытны практык-масавік гаварылі ў ім простымі, душэўнымі, яркімі словамі і прыкладамі.

Тое, што ведаў тав. Кіраў, ён ведаў цвёрда. Сваю-ж першую асвету атрымліваў ён у адзіночным корпусе Томскай турмы, пад раздзіраючыя душу крыкі смяротнікаў, якіх вялі на казнь.

Тое, што гаварыў Кіраў, было заўсёды яго сапраўдным перакананнем, і таму кожнае слова яго мела такую вагу, такую пераконваючую і пакаральную сілу.

Назаўсёды застанецца ў памяці Кіраў на трыбуне, яго роўны, знадворна спакойны, але глыбока хвалюючы голас. Унутранае напружанне яго прамовы ўсё расце, прыпадымаючы слухача, расце і рвецца на верх, пакуль, нарэшце, не прарвецца ў буры апладысментаў. Тады ён змаўкае, перажыдае буру і зноў спакойна, сур'ёзна прадаўжае, каб зноў сканцэнтраваць, зноў натхніць сход і зноў згуртаваць яго ў новым громе апладысментаў.

Але яшчэ абаяльней быў Сергей Міронавіч у непасрэдных сустрэчах, у асабістых гутарках з рабочымі і сялянамі, у бясконцых абходах, аб'ездах, наведваннях заводаў, калгасаў, морскіх караблёў, электрычных станцый. Простая размова, таварыскі жарт, прамое, у корань рэчаў накіраванае пытанне, кароткая і трапная заўвага, — які доўгі след гэта заўсёды пакідала!

Не было чалавека ў партыі і ва ўсім Советскім Саюзе, хто, ведаючы Сергея Міронавіча Кірава, не схіляўся-б перад гэтым здзіўляючым чалавекам, не думаў-бы з цеплынёй і любоўю аб ім. Надзвычайным болем і грозным гневам сустракае ўсё лепшае ў нашай краіне страшэнную вестку аб зладзейскім забойстве. Усе вочы, усе мыслі, усе пачуцці накіраваны ў гэты момант к гораду Леніна і яго асірацелым рабочым, к засмучоным працоўным ленінградскай вобласці, к усім, кім непасрэдна кіраваў у працы і барацьбе Сергей Кіраў, для шчасця каго ён без астачы аддаў сваё чыстае і светлае жыццё.

Тыдня няма, як у Смольны прыйшло пісьмо калгасных дзяцей сяла Скугроўскага, адно з безлічы дарослых і дзіцячых пісем, што зляталіся сюды:

«Дарагі наш Сергей Міронавіч. Сёння ў нас вялікае радаснае свята. Нашы бацькі і мацяры арганізавалі клуб калгасных дзяцей.

У клубе ёсць шмат гульняў, прысланых нам з Ленінграда. Ствараюцца дзіцячая бібліятэка, гурткі, лабараторыя і яшчэ многае, што дасць нам магчымасць весела і карысна праводзіць час. Вялікая добрая сцэна, зусім як у горадзе.

Сёння на ўрачыстым сходзе нашы бацькі і мацяры расказвалі, як выхоўвалі іх. Цемната, пабоі і гразь — вось што ўспамінаюць яны пра сваё дзяцінства. Мы шчаслівы, Сергей Міронавіч, што жывем у светлыя калгасныя дні.

За ўдарную работу піонерскага атрада мы атрымалі пераходны чырвоны сцяг, які ні за што не выпусцім з нашых піонерскіх рук.

Дарагі Сергей Міронавіч. Мы хочам прысвоіць тваё імя нашаму клубу. Мы цябе, Сергей Міронавіч, хоць дзе, пазнаем, у нас у клубе вісіць твой партрэт. Ты на ім вельмі вясёлы. І, гледзячы на цябе, нам становіцца яшчэ радасней, нам хочацца быць такімі-ж стойкімі барацьбітамі, як ты, Сергей Міронавіч, як дзесяткі тысяч большэвікоў і комсамольцаў, кіруемых нашым вялікім другам Сталіным.

Чакаем цябе да нас у госці, а мы да твайго прыезду падрыхтуемся на «выдатна». Прыязджай, табе ў нас спадабаецца...»

Не давялося Сергею Міронавічу пабываць у калгасных дзяцей. Не давялося скугроўскім дзецям убачыць жывога Сергея Міронавіча, вясёлага, добрага, свайго друга. Ад Сталіна і да вясковых дзяцей, у цяжкім горы стаіць краіна перад любімейшым сваім сынам. Але куля забойцы не паверне гісторыю назад. Будзе знішчан слабеючы і шалёны ў сваім супраціўленні крывавы капіталістычны звер. Будзе назаўсёды завершана і замацавана вялікая справа, якой аддаў сваё жыццё Сергей Кіраў, друг і любімец рабочых і сялян.

«Правда». МІХАІЛ КАЛЬЦОЎ.

ПРАЦОЎНЫЯ МЕНСКА СКАРБЯЦЬ АБ СМЕРЦІ тав. КІРАВА

* Калектыў рабочых, служачых, студэнтаў Менска ў рэзалюцыях, прынятых на жалобных мітынгах, выказваюць свой глыбокі жаль з прычыны цяжкай утраты, пасцігшай краіну — гібелі таварыша КІРАВА ад рукі забойцы, падасланага класавым ворагам.

У адказ на подлае забойства любімага правадыра студэнты ВЫШЭЙШАГА ПЕДАГАГІЧНАГА ІНСТЫТУТА абавязаліся яшчэ вышэй узняць барацьбу за аўладанне навукамі, вывучэннем Маркса-Леніна-Сталіна.

* Рабочыя і служачыя завода «БЕЛАРУСЬ» абавязаліся максімальна палепшыць якасць прадукцыі.

* Рабочыя і служачыя аўтарамонтнай станцыі ў прынятай рэзалюцыі заяўляюць, што ніхто і нішто не зможа перашкодзіць быстраму росту соцыялізма ў нашай краіне.

* Студэнты комуністычнага інстытута журналістыкі абавязаліся яшчэ больш павысіць рэволюцыйную пільнасць, змагацца за прадаўжэнне вялікай справы, за перамогу якой змагаўся тав. КІРАЎ.

* Студэнты медыцынскага інстытута заяўляюць: На зло ворагам, на радасць усяму міжнароднаму пролетарыяту мы перамагаем і пераможам, будуем і пабудуем комуністычнае грамадства.

* Рабочыя МЕНБУДА заклікаюць яшчэ шчыльней згуртавацца вакол партыі Леніна на чале з тав. Сталіным.

ЖАЛОБНЫЯ МІТЫНГІ І ПАСЯДЖЭННІ

* КРУПКІ. 2 снежня з поваду смерці тав. Кірава адбыўся шырокі мітынг, на якім прысутнічалі ўсе працоўныя мястэчка і калгаснікі вакольных вёсак.

Удзельнікі мітынга заявілі, што яны яшчэ больш актыўна будуць змагацца за поспехі калектыўнай працы.

* МСЦІСЛАЎЛЬ. На агульнагарадскім жалобным мітынгу працоўныя Мсціслаўля пастанавілі хадайнічаць аб наданні Мсціслаўскай МТС імя тав. Кірава.

ВІЦЕБСК.

Рабочыя, служачыя і ІТР абутковай фабрыкі імя ЛЕКЕРТА абавязаліся прыкласці ўсе сілы для перавыканання плана 1934 года, каб даць дадаткова краіне 15 тыс. пар абутку.

ПАБУДУЕМ ЭСКАДРЫЛЬЮ САМАЛЁТАЎ ІМЯ КІРАВА

СТАРЫЯ ДАРОГІ. (Па тэлефону). Рабочыя Старадарожскай МТС і работнікі палітаддзела ў адказ на подлае забойства лепшага большэвіка-ленінца пастанавілі падтрымаць ініцыятыву рабочых завода імя Варашылава аб пабудове эскадрыльі імя тав. Кірава. На гэту справу ўжо сабрана 355 руб.

***

Калгаснікі Аршаншчыны сабралі на эскадрылью імя Кірава 9500 руб.

Сустрэнем раённыя з'езды советаў выкананнем плана ільнозагатовак, завяршэннем хлебазакупак

ПАСТАНОВА КАМІСІІ ПА СПАБОРНІЦТВУ З ЗАХОДНЯЙ ВОБЛАСЦЮ

Сцяг ЦК і СНК пакінуць за МЕНСКІМ раёнам. Кандыдатамі на атрыманне сцяга пакінуць АРШАНСКІ, ЛЮБАНЬСКІ, СТАРОБІНСКІ, ВІЦЕБСКІ, КАСЦЮКОВІЦКІ, ЧЫРВОНАСЛАБОДСКІ, ПРАПОЙСКІ і АСІПАВІЦКІ раёны. У апошні раз папярэдзіць кіраўніцтва Прапойскага і Асіпавіцкага раёнаў, што калі ў наступную пяцідзёнку не будзе ліквідавана адставанне ў хлебазакупках, яны будуць зняты з чырвонай дошкі. Адначасова камісія папярэджвае ўсе вышэй пералічаныя раёны аб неабходнасці ліквідаваць адставанне ў засыпцы насенных фондаў, асабліва зернавых і бульбы.

Адзначыць, што ДЗЯРЖЫНСКІ, БЯГОМЛЬСКІ і СМАЛЯВІЦКІ раёны, ліквідаваўшы адставанне ў мясапастаўках і засыпцы насенных фондаў могуць быць залічаны кандыдатамі на атрыманне сцяга.

Сцяг ЦК і СНК па ільноводчай зоне пакінуць за СЕННЕНСКІМ раёнам, папярэдзіўшы яго аб адставанні ў засыпцы насення зернавых. Папярэдзіць кіраўніцтва Сенненскага раёна, што калі ў чарговую пяцідзёнку не будзе выканана заданне па хлебазакупках, пераходны сцяг будзе перададзены другому раёну. Кандыдатам на атрыманне сцяга залічыць ЧАШНІЦКІ раён, адзначыўшы неабходнасць падцягнуцца ў выкананні мясапаставак і засыпкі насення зернавых.

За ганебнае адставанне ў хлебазакупках і ў выкананні планаў ільнозагатовак і мясапаставак камісія пакідае на ЧОРНАЙ дошцы МСЦІСЛАЎСКІ, КАРМЯНСКІ, РЭЧЫЦКІ, ПЕТРЫКОЎСКІ, ЛЕЛЬЧЫЦКІ, БЫХАЎСКІ раёны.

Дадаткова за абсалютна нездавальняючыя тэмпы ільнозагатовак заносіцца на чорную дошку ГОРАЦКІ раён.

Зняць з чорнай дошкі ХОЙНІЦКІ і БРАГІНСКІ раёны, але папярэдзіць іх аб неабходнасці яшчэ больш узмацніць тэмпы ільнозагатовак і хлебазакупак.

Улічваючы, што МАГІЛЕЎСКІ раён дабіўся ў гэтую пяцідзёнку зруху ў ільнозагатоўках, камісія знімае яго з чорнай дошкі, але папярэджвае, што калі раён будзе і надалей прадаўжаць ганебнае адставанне ў хлебазакупках, ён зноў будзе занесен на чорную дошку.

Кандыдатамі на чорную дошку пакінуць ЧЭРВЕНЬСКІ і КЛІМАВІЦКІ раёны. Дадаткова занесці кандыдатам ЧЫРВОНАПОЛЬСКІ раён.

Камісія папярэджвае кіраўніцтва ГАРАДОЦКАГА і, асабліва, ЧАВУСКАГА і НАРАЎЛЯНСКАГА раёнаў аб тым, што гэтыя раёны павінны ў бліжэйшую пяцідзёнку ліквідаваць сваё адставанне ў ільнозагатоўках, інакш яны будуць залічаны кандыдатамі на чорную дошку.

Чорная дошка

За зрыў плана [illegible] здачы ільнопрадукцыі і іншых пастаўак дзяржаве заносяцца на чорную дошку:

МСЦІСЛАЎСКІ раён (сакратар РК Штайнгарт, старшыня РВК Рай);

КАРМЯНСКІ раён (сакратар РК Саладухін, старшыня РВК Грыбаедаў);

БЫХАЎСКІ раён (сакратар РК Рэзнікаў, старшыня РВК Грынкевіч);

ГОРАЦКІ раён (сакратар РК Вільчак, старшыня РВК Жук;

РЭЧЫЦКІ раён (сакратар РК Малінін, старшыня РВК Саўкоў);

ПЕТРЫКОЎСКІ раён (сакратар РК Арашчук, старшыня РВК Град);

ЛЕЛЬЧЫЦКІ раён, (сакратар РК Асінскі, старшыня РВК Таўрусеў).

Адкрыўся раённы з'езд советаў

БЯГОМЛЬ, 3.

1-га снежня вечарам адкрыўся раённы з'езд советаў Бягомльшчыны. На з'езд прыбыла 320 дэлегатаў і гасцей. Да з'езда раён прышоў з велізарнымі перамогамі ў справе калектывізацыі, арганізацыйна - гаспадарчага ўмацавання калгасаў і выканання ўсіх гаспадарча-палітычных кампаній бягучага года.

У часе VI з'езда советаў 1931 года ў раёне было толькі 50 калгасаў, якія ядналі 1627 бядняцка-серадняцкіх гаспадарак. Зараз у раёне 131 калгас, у якіх аб'яднана 5913 гаспадарак. Па-за калгасамі засталося толькі 440 аднаасобных гаспадарак або 6,5 проц. усіх бядняцка-серадняцкіх гаспадарак раёна. За 2 месяцы падрыхтоўчай работы да з'езду советаў па раёну ўступіла ў калгасы 1370 гаспадарак. Арганізавана 10 новых калгасаў.

На вячэрнім пасяджэнні з'езда з прывітаннем ад імя ЦК КП(б)Б і ЦВК БССР выступіў сакратар ЦВК БССР тав. Ляўкоў, якога дэлегаты з'езда сустрэлі гучнымі апладысментамі.

У адказ на подлае забойства рукой класавага ворага кіраўніка ленінградскіх большэвікоў Сергея Міронавіча Кірава 20 лепшых ударнікаў калгасных палёў падалі заявы аб прыёме іх у спачуваючыя КП(б)Б.

ХОД ЗАГАТОВОК ІЛЬНУ, ПЯНЬКІ, МЯСАПАСТАВАК, РАМОНТУ ТРАКТАРАЎ І ЗАСЫПКІ НАСЕННЯ ПА БССР

на 1 снежня 1934 г.

РАЁНЫ	Загатоўлена ільну	Загатоўлена пянькі	Выкан. плана мясапаставак	Рамонт трактараў	Засыпана насення: зернавых	Засыпана насення: бульбы
1. Менскі	106,2	106,7	87,4	5,1	64,9	121,6
2. Аршанскі	100,1	74,8	85,0	—	92,0	107,5
3. Сенненскі	102,5	20,1	85,3	—	53,3	108,2
4. Любаньскі	100,8	50,7	97,2	29.4	77,6	113,2
5. Старобінскі	104,3	19,4	94,9	15,0	68,5	105,5
6. Віцебскі	101,8	30,0	91,8	—	66,6	100,1
7. Дзяржынскі	100,5	40,0	83,6	2,6	55,4	113,3
8. Бягомльскі	100,1	79,6	82,4	4,1	87,7	103,2
9. Касцюковіцкі	102,5	48,7	79,6	—	69,4	126,3
10. Чашніцкі	101,9	80,0	78,5	11,5	39,7	102,4
11. Прапойскі	100,4	44,3	89,6	—	74,2	101,4
12. Асіпавіцкі	112,7	100,6	93,0	33,3	78,4	158,4
13. Смалявіцкі	103,9	100,5	83,4	15,0	66,6	137,7
14. Уздзенскі	118,3	90,0	90,8	—	69,4	110,8
15. Слуцкі	101,1	40,8	91,1	27,7	79,6	116,1
16. Чырвонаслаб.	115,1	97,8	84,3	13,3	76,7	149,4
17. Капыльскі	109,1	39,0	86,0	58,1	54,6	101,1
18. Клічаўскі	100,2	59,7	73,1	—	57,1	167,9
19. Уваравіцкі	101,9	31,7	84,8	—	36,0	46,0
20. Камарынскі	107,3	79,0	96,4	—	66,3	122,6
21. Дрысенскі	98,8	—	94,4	—	60,8	113,9
22. Полацкі	98,7	52,2	87,3	1,8	92,0	101,4
23. Чачэрскі	96,2	32,3	83,9	—	50,7	116,6
24. Старадарожскі	96,1	44,0	88,4	24,1	78,9	99,6
25. Тураўскі	96,0	100,0	89,2	27,2	96,5	137,4
26. Веткаўскі	95,3	35,3	80,7	—	68,4	105,5
27. Бялыніцкі	94,3	49,6	82,2	36,0	77,7	123,3
28. Лепельскі	94,2	18,7	79,5	—	51,5	104,5
29. Плешчаніцкі	93,9	93,8	73,1	23,8	38,0	—
30. Бабруйскі	93,7	55,4	87,2	—	61,9	112,6
31. Бешанковіцкі	93,4	70,0	78,2	—	72,5	103,3
32. Гомельскі	93,0	40,0	83,2	12,5	83,5	113,4
33. Заслаўскі	92,9	65,0	86,4	23,0	29,7	110,1
34. Цэрахаўскі	92,3	100,0	82,5	10,3	111,9	122,0
35. Асвейскі	92,2	—	89,5	—	69,2	145,2
36. Глускі	92,1	80,0	60,0	—	82,1	117,7
37. Буда-Кашалёўскі	91,7	41,4	90,2	47,8	92,3	124,9
38. Шклоўскі	90,8	27,1	83,4	13,8	58,3	78,8
39. Сіроцінскі	90,6	36,0	89,2	6,4	63,3	109,1
40. Пухавіцкі	90,1	52,9	80,4	3,7	70,9	122,9
41. Чэрвеньскі	89,9	100,0	79,5	—	91,4	129,3
42. Жыткавіцкі	89,9	77,6	90,4	—	94,3	128,6
43. Бярэзінскі	89,8	81,2	84,1	—	67,0	104,1
44. Талачынскі	89,3	33,9	80,6	13,8	63,3	99,9
45. Суражскі	89,2	58,3	91,6	—	79,1	110,3
46. Крычаўскі	89,1	41,3	82,1	—	76,2	112,2
47. Парыцкі	89,0	76,9	90,7	12,5	70,6	100,9
48. Лоеўскі	88,7	93,7	86,5	—	77,2	112,6
49. Крупскі	88,0	82,0	76,6	10,0	78,4	108,6
50. Лёзненскі	87,9	17,9	80,6	9,4	60,6	103,3
51. Жлобінскі	87,7	58,2	84,2	22,7	76,4	99,1
52. Ушацкі	87,1	49,0	83,0	—	49,2	118,4
53. Лагойскі	85,9	100,5	82,4	10,0	45,3	144,4
54. Мазырскі	85,1	101,5	84,4	—	80,5	113,8
55. Магілеўскі	84,1	96,7	81,6	4,5	72,7	100,7
56. Ельскі	84,1	91,6	90,8	—	61,3	84,8
57. Барысаўскі	83,3	100,0	77,3	—	89,8	119,6
58. Брагінскі	83,3	82,0	87,5	—	90,4	117,9
59. Гарадоцкі	82,4	55,0	84,4	—	66,5	110,9
60. Расонскі	82,2	100,0	93,9	3,1	60,2	110,6
61. Чэрыкаўскі	80,0	59,1	90,9	—	46,4	111,2
62. Рагачоўскі	79,5	75,7	84,1	9,1	93,7	129,4
63. Петрыкоўскі	77,8	80,9	84,4	17,6	93,3	188,9
64. Быхаўскі	77,1	63,5	86,3	—	97,0	136,1
65. Хойніцкі	76,6	56,5	82,2	—	102,6	126,8
66. Чавускі	75,3	91,4	80,3	—	73,9	142,9
67. Нараўлянскі	74,9	94,4	93,5	—	45,4	59,2
68. Лельчыцкі	74,7	100,0	80,8	33,3	88,5	142,2
69. Рэчыцкі	74,5	97,5	81,4	—	70,3	133,8
70. Горацкі	73,2	16,9	87,6	17,1	62,0	103,3
71. Клімавіцкі	73,1	32,9	83,4	—	68,5	111,6
72. Кармянскі	70,6	28,8	84,9	—	84,9	122,9
73. Чырвонапольскі	70,4	28,2	82,7	—	69,7	87,9
74. Мсціслаўскі	67,6	20,9	80,9	2,3	37,2	106,4
75. Дубровенскі	56,4	4,4	84,2	—	73,0	132,9
РАЗАМ па БССР	87,9	56,5	84,6	8,7	69,6	112,0

Аб правядзенні справаздачнай кампаніі ў калгасах, МТС і соўгасах БССР і размеркаванні даходаў у калгасах за 1934 год

Пастанова ЦК КП(б)Б і СНК БССР

ЦК КП(б)Б і СНК БССР ставяць перад усімі РК КП(б)Б, палітаддзеламі МТС і соўгасаў, РВК задачу правесці гадавую справаздачную кампанію і размеркаванне даходаў у калгасах за 1934 г., як масавы агляд калгасаў, іх справаздачнасці, дасягненняў і недахопаў.

ЦК КП(б)Б і СНК БССР надаюць таксама не меншае значэнне правядзенню кампаніі гадавой справаздачнасці ў МТС і соўгасах БССР.

Выходзячы з гэтага ЦК КП(б)Б і СНК БССР абавязваюць РК КП(б)Б, палітаддзелы МТС і соўгасаў, РВК і Наркамзем неадкладна прыступіць да падрыхтоўкі і правядзення гадавой справаздачнай кампаніі калгасаў, МТС і соўгасаў, улічваючы недахопы правядзення гэтай кампаніі ў мінулым годзе (неахайнае складанне справаздачнасці, недаўлік цэлага раду даходаў калгасаў і т. д.), і з усёй рашучасцю змагацца з фармальнымі адносінамі да гэтай сур'ёзнейшай справы з боку партыйных, советскіх арганізацый і кіраўніцтва калгасаў, соўгасаў і МТС.

2. Работу па складанню гадавых справаздач і правядзенне размеркавання даходаў у калгасах арганізаваць і правесці з масавым удзелам калгаснікаў і прыцягненнем аднаасобнікаў пад знакам разгорнутай падрыхтоўкі да з'ездаў советаў і выбараў прадстаўнікоў [?] парта-справаздачы да прадстаячага XI з'езда советаў БССР і VII з'езда советаў СССР.

3. Для дапамогі ў правядзенні гэтай важнейшай палітычнай кампаніі РК КП(б)Б і палітаддзелам камандзіраваць на месцы раённы актыў, а таксама абавязаць ЦСПСБ, Бел. ВОСУ, КНГУ БССР і Саюзоргучот мабілізаваць і паслаць у дапамогу калгасам 75 чалавек кваліфікаваных бухгалтарскіх работнікаў для дапамогі ў частцы тэхнічнага правядзення гэтай работы.

4. Абавязаць Наркамзем у перыяд за 30 лістапада па 5 снежня 1934 г. правесці міжраённыя інструкцыйныя нарады работнікаў уліку аб парадку і тэрмінах правядзення гадавой справаздачнай кампаніі за 1934 год і пастаноўцы ўліку і справаздачнасці ў калгасах, соўгасах і МТС на 1935 год.

Райза і МТС праводзяць гэтыя ж нарады з рахункаводамі калгасаў і сельсоветаў у перыяд з 10 па 15 снежня г.г.

5. Абавязаць Наркамзем, райза і МТС у перыяд з 1 па 31 снежня 1934 г. правесці ва ўсіх калгасах, МТС і соўгасах суцэльную праверку (інвентарызацыю) маёмасці, прадуктаў, матэрыялаў і грашовых сродкаў калгасаў, для таго ліквідаваць маючуюся адстаць па ўліку і рахункаводству, прыняўшы рашучыя захады да спагнання і пагашэння ўсёй запазычанасці.

Ва ўсёй рабоце па ўліку і справаздачнасці ў калгасах рэвізійныя камісіі павінны прыняць актыўны ўдзел як органы грамадскага кантролю.

6. ЦК КП(б)Б і СНК БССР прапануюць райземаддзелам, дырэктарам МТС і дырэктарам соўгасаў аб вясціць рашучую барацьбу супроць фактаў незапрыходвання часткі ўраджаю і даходаў у калгасах і соўгасах, як гэта мела месца ў некаторых калгасах у мінулым годзе.

7. Абавязаць Наркамзем забяспечыць не пазней 5 снежня г.г. усе калгасы БССР адпаведнымі бланкамі, формамі, кнігамі ўліку і інструкцыямі для іх, каб калгасы мелі поўную магчымасць скончыць справаздачную кампанію ва ўстаноўлены ўрадам тэрмін.

8. Абавязаць рэдакцыі цэнтральных і раённых газет сістэматычна асвятляць на старонках сваіх газет ход і правядзенне гэтай кампаніі.

9. Вынікі правядзення гадавой справаздачнай кампаніі калгасаў заслухаць на бюро ЦК КП(б)Б у канцы лютага 1935 года.

Сакратар ЦК КП(б)Б
БАЛКОВІЧ.

Нам. старшыні СНК БССР
СААКЯН.

ЗАВЯРШЫЛІ ХЛЕБАЗАКУПКІ

ДЗЯРЖЫНСК.

Узятыя самаабавязацельствы па закупцы зерна раён выканаў 1 снежня.

Сакратар РК ДАМБРОЎСКІ.
Старшыня РВК ВАНСОЎСКІ.

***

ЧЫРВОНАЯ СЛАБАДА.

На аснове праведзенай палітмасавай работы сярод калгаснікаў, аднаасобнікаў спажывецкая кааперацыя выканала самаабавязацельствы па закупцы хлеба. Закуплена 1.500 тон.

Сакратар РК БУРДЗІЛАЎ.
Старшыня РВК ДЗІКУН.

***

ЛЕПЕЛЬ.

Калгасы зоны 1-й МТС да 29 лістапада прадалі дзяржаве 350 тон хлеба, што перавышае ўзятыя на сябе самаабавязацельствы.

Нач палітаддзела ЯНАНІС.

***

ЛЁЗНА.

У парадку падрыхтоўкі да з'езда советаў Лёзненскі раён 30 лістапада поўнасцю выканаў узятыя абавязацельствы па закупцы хлеба.

Райком ДЗЕНІСКЕВІЧ
РВК ШУЛЬГА.

***

ЧЭРЫКАЎ.

План бульбазакупак у 1300 тон выканан.

РК МАТРОСАЎ.

ЧЫРВОНАЯ ДОШКА

Пастановай камісіі па спаборніцтву з Заходняй вобласцю заносяцца на чырвоную дошку:

МЕНСКІ раён (сакратар ГК Рыскін, старшыня РВК Турэцкі);

АРШАНСКІ раён (сакратар РК Соскін, старшыня РВК Міцькоў);

СЕННЕНСКІ раён (сакратар РК Кац, старшыня РВК Качук);

ЛЮБАНЬСКІ раён (сакратар РК Кардаш, старшыня РВК Клімаў);

СТАРОБІНСКІ раён (сакратар РК Баярчанка, старшыня РВК Махнач);

АСІПАВІЦКІ раён (сакратар РК Фельдман, старшыня РВК Караленка);

ВІЦЕБСКІ раён (сакратар ГК Жураўлёў, старшыня горсовета Авегын);

ПРАПОЙСКІ раён (сакратар РК Кавалёў, старшыня РВК Чорнабродаў);

КАСЦЮКОВІЦКІ раён (сакратар РК Лісковіч, старшыня РВК Грэбельчык);

ЧЫРВОНАСЛАБОДСКІ раён (сакратар РК Бурдзілаў, старшыня РВК Цыганкоў);

ЧАШНІЦКІ раён (сакратар РК Марголін, старшыня РВК Трызна).

АДМЕНА ХЛЕБНЫХ КАРТАК*)

В. НОДЭЛЬ

Два разы прышлося нашай партыі звярнуцца да сістэмы нармаванага снабжэння: у перыяд ваеннага комунізма (1918-21 г.г.) і ў перыяд рашаючага пераходу ад аднаўлення да рэканструкцыі ўсёй народнай гаспадаркі. Дзве розныя гістарычныя эпохі. Розная абстаноўка і ўмовы. Адсюль і розныя задачы, якія вырашаліся з дапамогай гэтага мерапрыемства. У гады ваеннага комунізма, калі краіна была акружана з усіх бакоў ворагамі, калі краіна прадстаўляла сабой асаджаную крэпасць, зусім зразумела было «імкненне забяспечыць усіх магчыма больш пароўну, працярміць, падтрымаць, пакуль немагчыма было ўзяцца за аднаўленне вытворчасці» (Ленінскі зборнік, т. XX, стар. 203).

Зусім іншыя ўмовы і задачы сталі перад партыяй у 1929 годзе. 8 год новай эканамічнай палітыкі ўнеслі буйнейшыя змены ў палітычным і гаспадарчым жыцці краіны. Былі аднаўлены прамысловасць і сельская гаспадарка. Рэзка палепшылася становішча працоўных. Выраслі новыя патрэбы. Былі створаны новыя магчымасці для гаспадарчага і культурнага будаўніцтва. Асуджаныя класы, кулацтва ў вёсцы, гандляры ў горадзе, натуральна прабавалі арганізаваць супраціўленне, зрабіць усё магчымае, каб сарваць разгорнуты план сацыялістычнага наступлення па ўсяму фронту.

«Хлебная стачка» ў вёсцы, імкненне падарваць гандаль харчовымі таварамі ў горадзе — такавы былі формы жорсткага супраціўлення капіталістычных класаў, якія (формы) з асаблівай сілай сказаліся ў 1928-29 г. Правыя апартуністы прапанавалі адступіць, адмовіцца ад наступлення, адмовіцца ад праграмы індустрыялізацыі краіны, не будаваць калгасы. Яны прапанавалі шырока расчыніць дзверы кулацкай гаспадарцы, стаць на шлях павышэння цэн і неабмежаванага свабоднага гандлю. Прычыны хлебных затрудненняў яны бачылі ў абмежаваннях, накіраваных проціў капіталістычных элементаў вёскі. Адсюль бухарынскае патрабаванне павышэння цэн на хлеб, аб так званым манеўраванні цэнамі, яго патрабаванне аб «нармалізацыі» рынка і т. д.

Партыя выкрыла капітулянцкую сутнасць праваапартуністычнай праграмы, паказала яе кулацкі характар. Партыя прыняла сталінскую праграму перамагання труднасцей. Праграма гэта выходзіла з таго, што нашы хлебныя труднасці — рэзультат адсталасці сельскай гаспадаркі.

«Аснова нашых хлебных затрудненняў, — гаварыў тав. Сталін. — заключаецца ў тым, што рост вытворчасці таварнага хлеба ідзе ў нас павальней, чым рост патрабнасцей на хлеб. Расце прамысловасць. Расце колькасць рабочых. Растуць гарады. Растуць, нарэшце, раёны вытворчасці тэхнічнай сыравіны (бавоўна, лён, бураки і т. д.), прад'яўляючыя попыт на таварны хлеб. Усё гэта вядзе да быстрага росту патрэбнасцей на хлеб, на таварны хлеб. А вытворчасць таварнага хлеба расце забойча павольным тэмпам» (І. Сталін «На хлебным фронце»).

Сутнасць сталінскай праграмы заключалася «ў пераходзе ад індывідуальнай сялянскай гаспадаркі да калектыўнай, да грамадскай гаспадаркі вёсак». Пераход гэты патрабаваў гіганцкай работы ў самой вёсцы, штодзённага павучання селяніна таму, як будаваць грамадскую гаспадарку; пераход гэты патрабаваў самай жорсткай барацьбы з кулачком, цярплівай выхаваўчай работы з бедняком і серадняком. Ломка старых вытворчых адносін, стварэнне новага тыпу гаспадаркі ў вёсцы, перавод дзесяткаў мільёнаў дробных гаспадарок на шлях калектывізацыі патрабавалі вялікіх матэрыяльных затрат, аграмаднай дапамогі з боку пралетарскага горада. Рэзультаты гэтых затрат пачынаюць шырока сказвацца толькі зараз.

У абстаноўцы буйнейшых труднасцей у арганізацыі снабжэння партыя павінна была намеціць такія формы загатовак і выкарыстання хлеба, якія, з аднаго боку, з'явіліся-б сродкам, паскараючым калектывізацыю сельскай гаспадаркі, і з другога — зброяй ажыццяўлення разгорнутай праграмы сацыялістычнай індустрыялізацыі ў горадзе. Масавая кантрактацыя сельскагаспадарчых прадуктаў у вёсцы, нармаванае снабжэнне хлебам у горадзе — вось два мерапрыемствы, якія партыя амаль адначасова ажыццявіла і якія ў значнасці сваёй аблягчылі шлях пераробкі нашай краіны, забяспечылі правільнае выкарыстанне хлебных рэсурсаў.

Іменна супроць кантрактацыі правыя накіроўвалі значную сілу свайго агню. Партыя-ж разглядала кантрактацыю як мост «паміж індывідуальнай бядняцка-серадняцкай гаспадаркай і калектыўнымі грамадскімі формамі гаспадаркі» (І. Сталін).

Нармаванае снабжэнне, адмаўленне ад продажу хлеба ў неабмежаванай колькасці павінны былі забяспечыць «у першую чаргу важнейшыя ўчасткі сацыялістычнага будаўніцтва і ўвязку справы снабжэння з выкананнем вытворчых планаў, павышэннем прадукцыйнасці працы, барацьбой з цякучасцю рабочай сілы і заахвочваннем сацыялістычных форм арганізацыі працы (соцспаборніцтва, ударніцтва і т. д.)» (Снежаньскі пленум ЦК і ЦКК ВКП(б) 1930 г.).

Уводзячы нармаваны водпуск асноўных востра-дэфіцытных тавараў, партыя разглядала гэта мерапрыемства «як меру абмежавання спажывання гэтых тавараў непрацоўным насельніцтвам і сродак першачарговага задавалення патрэбнасці ў гэтых таварах прамысловых рабочых». Увядзенне картак дапамагло толькі на працягу двух месяцаў 1929 г. (чэрвень-жнівень) з'эканоміць ва ўсёй краіне 8.5 млн. пудоў хлеба. Толькі ў адной Маскве за 3 летнія месяцы было з'эканомлена звыш 700 тыс. пудоў хлеба. Выпечка жытняга хлеба ў Маскве пасля ўвядзення картак у дзень скарацілася з 23.694 да 14.026 тон, або на 47,5 проц.

Эканомія, атрыманая ў рэзультаце ўвядзення картачнай сістэмы, дала магчымасць забяспечыць больш павышаныя нормы снабжэння рабочых у параўнанні з усім астатнім насельніцтвам. У 1930 годзе рабочыя складалі 34 проц. усяго насельніцтва Масквы, а іх удзельная вага ў спажыванні асноўных прадуктаў выражалася: па хлебу — 47 проц., па крупах — 56 проц., па макаронах — 56 проц., па мясу — 47 проц., па селядцах — 55 проц., па маслу жывёльнаму — 43 проц., па маслу раслінаму — 49 проц.

Толькі дзякуючы сістэме нармаванага снабжэння «дзяржава, пры абмежаванасці сваіх рэсурсаў, магла поўнасцю забяспечыць снабжэнне гарадоў і прамысловых раёнаў, магла забяспечыць пераважнае снабжэнне найбольш важных цэнтраў і ўдарнікаў на вытворчасці, а разам з тым забяспечыць снабжэнне хлебам па цвёрдых дзяржаўных цэнах здатчыкаў сельскагаспадарчай сыравіны: бавоўны, ільну, пянькі, табаку і інш., у інтарэсах уздыму тэхнічных культур і росту загатовак сыравіны для прамысловасці». (Пастанова пленума ЦК ВКП(б) «Аб адмене картачнай сістэмы па хлебу і некаторых іншых прадуктах»).

Зернавая праблема ў нашай краіне зараз вырашана поўнасцю і канчаткова. Гэта рэзультат таго, што соўгасы і калгасы занялі пануючае становішча ў сельскай гаспадарцы, таго, што «моцнай непераможнай сілай сталі калгасы». Лепшы таму доказ рэзультаты гэтага сельскагаспадарчага года. «Не гледзячы на неспрыяючыя кліматычныя ўмовы ў радзе раёнаў поўдня — Украіны, Паўночнага Каўказа і некаторых іншых, па Советскаму Саюзу ў цэлым сабран ураджай у 1934 г. не меншы за леташні.

«Хлебазагатоўчы план 1933 года выканан на паўтара месяца раней 1932 г., хлебазагатоўчы план 1934 г. выканан на паўтара месяца раней 1933 г. і на 3 месяцы раней 1932 г.» (Пастанова пленума ЦК). Паспяхова разгарнуліся хлебазакупкі. Ужо зараз закуплена ў 7 раз больш хлеба чым было закуплена за ўвесь мінулы год.

Аднак пераход ад нармаванага картачнага снабжэння да разгорнутага советскага гандлю рашаецца не толькі колькасцю рэсурсаў, але і станам самога гандлю. Іменна таму партыя, пачынаючы з лета 1931 года, вяла разгорнутую падрыхтоўку да адмены нармаванага снабжэння, да пераходу к разгорнутай сістэме советскага гандлю.

Падрыхтоўка гэта з асобай сілай разгарнулася на працягу апошніх двух год. Падрыхтоўка гэта ішла, па-першае, па лініі павелічэння колькасці гандлюючых арганізацый, разгортвання спаборніцтва паміж імі; па-другое, па лініі асабліва быстрага развіцця дзяржаўнага гандлю, закліканага адыгрываць вядучую ролю ў сістэме ўсіх гандлёвых органаў нашай краіны; па-трэцяе, шляхам асабліва быстрага развіцця ўзорнага камерцыйнага гандлю як у галіне продажу прамысловых тавараў, так і харчовых; па-чацвертае, шляхам разгортвання будаўніцтва новай гандлёвай сеткі, больш правільнай яе расстаноўкі ў адпаведнасці з выраслымі патрэбамі; і, па-пятае, шляхам падрыхтоўкі, навучання гандлёвых кадраў, іх умацавання людзьмі, прайшоўшымі школу прамысловага будаўніцтва. Партыя пад геніяльным кіраўніцтвам тав. Сталіна ўкараніла ў свядомасць сваіх членаў, што няма зараз другога сродку абмену паміж горадам і вёскай як гандаль, што гандаль і грошы адносяцца да тых інструментаў капіталістычнага грамадства, якія павінны быць выкарыстаны да канца пралетарыятам у інтарэсах пабудовы сацыялістычнага грамадства. Партыя перабудавала сістэму кіраўніцтва гандлем, стварыла спецыяльны Наркамат унутранога гандлю, выдзеліла ў партыйным апараце спецыяльнае звяно, закліканае забяспечыць штодзённае партыйнае кіраўніцтва справай разгортвання гандлю.

Іменна гэта гіганцкая работа, праробленая ў прамысловасці, сельскай гаспадарцы і гандлі за апошнія гады, і стварыла ўмовы для быстрага пераходу ад нармаванага снабжэння да разгорнутага гандлю хлебам і хлебнымі прадуктамі. «Дзяржава цяпер мае даволі вялікую колькасць хлеба для таго, каб поўнасцю і безумоўна забяспечыць снабжэнне насельніцтва без картачнай сістэмы шляхам паўсямеснага разгортвання шырокага гандлю хлебам. Пры такім становішчы картачная сістэма па хлебу і некаторых іншых прадуктах можа быць толькі тормазам у паляпшэнні снабжэння і таму павінна быць адменена. Адменай картачнай сістэмы па хлебу будзе зроблен новы важнейшы крок да замены сістэмы цэнтралізаванага размеркавання разгорнутым советскім гандлем у адпаведнасці з дырэктывамі аб другім пяцігадовым плане, прынятымі XVII партыйнай канферэнцыяй». (Пастанова ЦК ВКП(б) «Аб адмене картачнай сістэмы па хлебу і некаторых іншых прадуктах».)

(„Советская торговля“)

*) Артыкул першы.

ЗАМЕЖНЫ ДРУК АБ ЗАБОЙСТВЕ тав. КІРАВА

ФРАНЦЫЯ

ПАРЫЖ, 3 снежня. (БЕЛТА). Увесь французскі друк змясціў паведамленні аб забойстве тав. КІРАВА.

Газеты змяшчаюць падрабязныя паведамленні аб пачуцці абурэння, аб жалобе, ахапіўшых увесь Савецкі Саюз у сувязі з забойствам тав. Кірава. Газеты друкуюць біяграфічныя даныя аб тав. Кіраве, адзначаючы, што ён з'яўляўся бліжэйшым вучнем і другам т. СТАЛІНА і працаваў з ім, пачынаючы з 1905 года. Друк цытуе зварот Палітбюро ЦК ВКП(б), а таксама поўныя жалю заявы савецкіх вучоных, пісьменнікаў і артыстаў.

Рад газет змяшчае паведамленне агенцтва Гавас, у якім гаворыцца: «Кіраў быў вядом, як адзін з правадыроў найбольш сімпатычных, найбольш даступных, як дзеяч з шырокім кругагорам. Яго любілі не толькі яго таварышы па партыі, але і шырокія колы ленінградскага насельніцтва. Ён карыстаўся агромным аўтарытэтам ва ўсіх рабочых Ленінграда».

АНГЛІЯ

ЛОНДАН, 3 снежня. (БЕЛТА). Увесь англійскі друк аддае вялікую ўвагу забойству тав. КІРАВА.

Орган компартыі «Дэйлі уоркер» публікуе падрабязную біяграфію тав. Кірава, падкрэсліваючы яго энергічную рэвалюцыйную работу ў дні царызма, яго выдатную ролю ў Чырвонай арміі і пры пабудове Беламорска-Балтыцкага канала, а таксама ў справе індустрыялізацыі Паўночных раёнаў. Маскоўскі карэспандэнт газеты, напамінаючы выдатную прамову тав. Кірава на XVII партыйным з'ездзе, называе яго «адным з найбольш бліскучых аратараў у партыі».

ЗША

НЬЮ-ЙОРК, 2 снежня. (БЕЛТА). Усе амерыканскія газеты публікуюць паведамленне аб замаху на т. КІРАВА, а таксама яго біяграфію і фатаграфіі. Газеты таксама публікуюць поўнасцю зварот Цэнтральнага камітэта Ўсесаюзнай комуністычнай партыі (большэвікоў).

ЯПОНІЯ

ТОКІО, 2 снежня. (БЕЛТА). Вячэрнія выданні ўсіх газет публікуюць паведамленне аб забойстве т. КІРАВА. У загалоўках газеты ўказваюць, што загінуў адзін з віднейшых палітычных дзеячоў СССР.

КІТАЙ

ШАНХАЙ, 3 снежня. (БЕЛТА). Усе газеты друкуюць на відным месцы паведамленне аб забойстве т. КІРАВА. Газеты падкрэсліваюць, што забойца—«вораг рабочага класа». Паведамленне друкуецца без каментарыяў.

ПОЛЬШЧА

ВАРШАВА, 2 снежня. (БЕЛТА). Увесь польскі друк змяшчае паведамленні аб забойстве т. КІРАВА. Газеты прыводзяць біяграфію т. Кірава, адзначаючы пры гэтым, што Кіраў быў членам дэлегацыі, вёўшай перагаворы аб заключэнні міру з Польшчай.

ГЕРМАНІЯ

БЕРЛІН, 3 снежня. (БЕЛТА). Паведамленне аб забойстве т. КІРАВА друкуецца ўсімі газетамі. Газеты суправаджаюць паведамленне кароткай біяграфіяй т. КІРАВА.

Сёння «Кельнішэ цэйтунг» прысвячае смерці тав. Кірава вялікі артыкул свайго маскоўскага карэспандэнта. Карэспандэнт піша: «памёршы як асоба быў надзвычай моцным, дзельным, цвярозым дзеячом, меўшым вялікі арганізатарскі талент і рэдкі дар слова. Блескам сваіх прамоў ён моцна дзейнічаў на масы».

За рубяжом

У Патэрсоне (штат Нью-Джэрсі) цэнтры нядаўняй стачкі тэкстыльшчыкаў успыхнула забастоўка на шоўкакрасільных фабрыках, дзе рабочыя патрабуюць павышэння зар платы.

На здымку арэст паліцыяй аднаго з бастуючага па абвінавачванні ў тым, што ён як быццам кінуў камень у вакно фабрыкі. Рабочыя фабрыкі пайшлі за паліцэйскімі і прымусілі яго аслабаніць арыштаванага таварыша.

ЗМЕНЫ У ЯПОНСКІМ АПАРАЦЕ У МАНЧЖУРЫІ

ШАНХАЙ, 27 лістапада. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Харбіна, японская газета «Мансю ніппо», якая выдаецца ў Дайрэне, піша аб буйных пераменах у японскім ваенна-палітычным апараце ў Манчжурыі. Газета падкрэслівае сімптаматычнасць гэтых перамен.

У прыватнасці, начальнікам аддзела дэпартамента па справах Манчжурыі ў Токіо назначаю палкоўнік Ісіхара. Яго назначэнне ў дэпартамент па справах Манчжурыі робіць яго нібы прэм'ерам па справах Манчжурыі. У асобе Ісіхара ўвасабляюцца захватніцкія ўстаноўкі ваенных колаў у Чанчуне. На пост памочніка начальніка штаба Квантунскай арміі назначаецца генерал-маёр Ітагакі.

АНГЛІЙСКІ ДРУК АБ УМОВАХ ЗВАРОТУ ГЕРМАНІІ У ЛІГУ НАЦЫЙ

ЛОНДАН, 2 снежня. (БЕЛТА). Англійскі друк аддае вялікую ўвагу розным чуткам аб умовах звароту Германіі ў Лігу нацый.

«Сендэй экспрэс» паведамляе, што Англія рыхтуецца прапанаваць Германіі роўнапраўе ва ўзбраеннях, якое павінна быць ажыццёўлена ў парадку штогодняга павелічэння германскіх узбраенняў, і адначасовага скарачэння англійскіх і французскіх узбраенняў.

Германія на гэтых умовах павінна будзе вярнуцца ў Лігу нацый і падпісаць пакт аб ненападзе і ўзаемнай дапамозе, аналагічны пакт у ўсходняга Лакарно, які падпіша таксама Англія.

«Сендэй дыспетч» заяўляе, што Гітлер гатоў высунуць германскія ўмовы, якія прадугледжваюць зварот Германіі яе былых калоній у Афрыцы, а таксама прымальнае для Германіі вырашэнне пытанняў аб польскім карыдоры і Данцыгу. Згодна вестак газеты, Гітлер будзе таксама настойваць на прадастаўленні Германіі права павялічыць свае ўзбраенні да поўнага ўзроўню, аб якім трэба дагаварыцца. Гітлер жадаў-бы таксама ўзбудзіць пытанне аб Верхняй Сілезіі, але не стаў-бы настойваць на гэтым пытанні або на пытаннях аб польскім карыдоры і Данцыгу, калі-б былі прыняты патрабаванні Германіі, датычныя яе былых афрыканскіх калоній і павелічэння ўзбраенняў.

РАССТРЭЛЫ КІРАЎНІКОЎ „ГІТЛЕРАЎСКАЙ МОЛАДЗІ“ У ГЕРМАНІІ

ЛОНДАН, 2 снежня (інфармацыя «Праўды»). Распушчаныя ў Лондане чуткі аб надыходзячых новых крывавых падзеях у Германіі атрымалі першае пацвярджэнне.

«Сендэй Рэферы» паведамляе, што Штэбель — адзін з кіраўнікоў берлінскай арганізацыі «Гітлераўскай моладзі» — расстралян у Мюнхене разам з 6 другімі кіраўнікамі гэтай арганізацыі. Паводле слоў газеты, меркавалася расстраляць 8 чалавек, але аднаму ўдалося ўцячы.

Агенцтва Рэйтэра паведамляе з Берліна, што ў складзе германскага ўрада мяркуюцца сур'ёзныя перамены і што Бломберг будзе заменен Герынгам на пасту міністра рэйхсвера.

Катаржны прысуд комуністам

БЕРЛІН, 2 снежня. (БЕЛТА). «Народны суд» у Берліне разабраў справу члена комфракцыі прускага ландтага Оскара Мюллера і былога члена комфракцыі прускага Ландтага і рэйхстага Хорна. Ім прад'яўлена абвінавачанне ў тым, што пасля прыходу Гітлера да ўлады яны асталіся нелегальна працаваць у Берліне, пры чым Мюллер нібыта кіраваў брандэнбургскай акруговай арганізацыяй компартыі, а Хорн быў палітычным кіраўніком берлінскай арганізацыі компартыі. Мюллер і Хорн прыгавораны да трох год катаргі кожны.

ВЫСТАЎКА САВЕЦКАЙ ГРАФІКІ У АФІНАХ

АФІНЫ, 2 снежня. (БЕЛТА). У Афінах (Грэцыя) на-днях адкрылася выстаўка савецкай графікі. Амаль уся прэса адзначае выстаўку як буйную падзею. «Неос космос» піша, што графічнае мастацтва атрымала моцны штуршок пасля Октябрскай рэвалюцыі не толькі ў РСФСР, але і на Украіне, у Грузіі і іншых рэспубліках Савецкага Саюза». Газеты адзначаюць, што творы савецкіх мастакоў поўны жыцця і прапікнуты рэалізмам і іменна таму моцна захапляюць глядача.

Налет японскіх жандараў на белагвардзейскі ігарны клуб

ХАБАРАЎСК, 2 снежня. (БЕЛТА). З Харбіна паведамляюць аб цікавай падзеі, якая ярка характарызуе быт і занятки рускай белагвардзейшчыны. 21 лістапада японскія жандары абступілі нелегальны ігарны клуб, які змяшчаўся ў так званым «Рускім доме», які з'яўляецца цэнтрам найбольш чорнасоценнай рознавіднасці белай эміграцыі ў Харбіне. Зрабіўшы вобыск, японскія жандары арыштавалі 41 белагвардзейца—удзельніка азартных ігр. У ліку арыштаваных членаў фашысцка-крымінальнай шайкі аказаліся—выдавец фашысцкай газеты «НАШ ПУТЬ» Васіленка, супрацоўнік белагвардзейскай «ЗАРИ» «князь» Ухтомскі, а таксама рад іншых белагвардзейскіх «дзеячоў». Пры спробе аказаць супраціўленне многія белагвардзейцы былі збіты японскімі жандарамі.

Памянёныя белыя газеты вядомы сваёй цеснаю сувяззю з японскімі коламі, якім яны аказвалі рознастайныя ўслугі. Вось чаму арышт аскандаліўшыхся белых пісак, сувязь якіх з крымінальным светам стала занадта відавочнай, выклікаў сярод белагвардзейцаў немалое замяшанне.

На пасяджэнні французскага парламента

ПАРЫЖ, 2 снежня. (БЕЛТА). На ўчарашнім пасяджэнні палаты дэпутатаў выступіў лідэр сацыялістаў Блюм, які крытыкаваў неасоцыяліста Мантан'ёна, які ўказаў на неабходнасць франка-германскага збліжэння і ўмацавання фашысцкага рэжыму ў Германіі. Старшыня парламенцкай камісіі па знешніх справах Бастыт салідарызаваўся з прамоваю Лаваля.

Далей Бастыт сказаў: «У тым, што датычыць нашых адносін з Савецкім Саюзам, я апасаюся, што грамадская думка недастаткова паінфармавана, не гледзячы на тое, што мы заявілі аб нашым імкненні супрацоўнічаць з гэтай вялікай краінай, якая з'яўляецца адным з гарантаў міру ў Еўропе. Некаторыя скардзяцца, што нашы адносіны недастаткова чэсны. Другія скардзяцца, што яны занадта чэсны. Удакладненне ў гэтым пытанні было-б своечасова».

У начным пасяджэнні палата прыняла ўсю расходную частку бюджэта.

Пры абмеркаванні бюджэта міністэрства ўнутраных спраў комуніст Рэно Жан выступіў з патрабаваннем аб адмене сакрэтных фондаў.

Апошні фінансавы скандал — заявіў Рэно Жан — ярка даказаў, што гэтыя фонды ідуць на подкуп друку і што імі шырока карыстаюцца машэннікі і аферысты.

Фландэн патрабаваў захавання гэтых фондаў і паставіў пытанне аб давер'і. Палата зацвердзіла сакрэтныя фонды 457 галасамі супроць 120.

МІЖНАРОДНАЯ ХРОНІКА

Як паведамляе «Асашыэйтэд прэс» (ЗША) парагвайскі ўрад прапанаваў Балівіі заключыць мір. Умовы пакуль невядомы.

У сувязі з адкрыўшайся ў Нью-Йорку міжнароднай выстаўкай дзіцячага рысунка друк аддае вялікую ўвагу рысункам савецкіх дзяцей. Друк асабліва падкрэслівае рэзкі кантраст паміж паказам мірных сцэн будаўніцтва на рысунках савецкіх дзяцей і паказам крывавых баёў на карцінах японскіх дзяцей.

Ваенны міністр Хаясі заявіў у ніжняй палаце, што «расходы, звязаныя з Манчжурыяй, не могуць быць скарочаны, бо сучаснае становішча Манчжоу-Го падае вельмі мала надзеі на аднаўленне нармальнага становішча. Больш таго, нельга нават прадсказаць, калі становішча можа стаць нармальным».

Згодна паведамлення з Харбіна, газета «Сінцзу ніппо» піша, што ва ўсіх раёнах Цзяндао (Манчжоу-Го) неўраджай, якога не наглядалася на працягу апошніх 20 год. Насельніцтва перажывае жудасны голад.

У часе трэніровачнага палёту загінула вядомая французская лётчыца Элен Бушэ, устанавіўшая рад сусветных рэкордаў.

Па Саюзу і Совецкай Беларусі

ТАВ. СТАЛІН ГАНАРОВЫ ДЭПУТАТ БАКІНСКАГА СОВЕТА

БАКУ, 2 снежня. (БЕЛТА). Трохтысячны калектыў рабочых нафтаперагоннага завода імя Петакова на ўсіх выбарчых цэхавых і зменных сходах выбраў тав. СТАЛІНА ганаровым дэпутатам Бакінскага совета. Гэта рашэнне было прынята пры бурнай, поўнай захаплення авацыі выбаршчыкаў. Ганаровымі дэпутатамі выбраны таксама тт. ОРДЖАНІКІДЗЕ, ВАРАШЫЛАЎ, ТЭЛЬМАН і ДЗІМІТРАЎ.

ПРЫЕЗД ФРАНЦУЗСКАГА МІНІСТРА ГАНДЛЮ п. МАРШАНДО У СССР

3 снежня з Парыжа на станцыю Негарэлае прыбыла французская дэлегацыя па гандлёвых перагаворах з СССР на чале з міністрам гандлю Францыі п. Полем Маршандо.

На ст. Негарэлае міністар быў спаткан супрацоўнікам Народнага Камісарыята замежнага гандлю тав. І. Л. Рабіновічам, вітаўшым яго ад імя НК замежнага гандлю тав. Розенгольца. З тав. Рабіновічам прыбыў таксама французскі гандлёвы аташэ ў СССР п. Лепрэсо. Разам з міністрам прыбылі гандлёвы прадстаўнік СССР у Францыі тав. Ш. М. Дзвайскі і праф. Членаў. Французская дэлегацыя з Негарэлага паследвала ў Маскву ў спецыяльна прадастаўленым ёй вагоне.

У гутарцы з супрацоўнікам БелТА п. Маршандо заявіў, што ён едзе ў СССР для таго, каб у рэзультаце гэтай паездкі ўмацаваць яшчэ больш прыязныя адносіны паміж абодвума краінамі, і эканамічнае супрацоўніцтва паміж імі.

Пры сваім уездзе ў СССР ён быў глыбока патрасён паведамленнем аб смерці т. КІРАВА і ён заўтра паспяшыць выказаць сваё глыбокае спачуванне з повазу гэтага НК замежнага гандлю тав. Розенгольцу.

— Потым мы пачнем,—гаворыць п. Маршандо,—перагаворы, у рэзультаце якіх я спадзяюся, што абодва бакі, ахоўваючы свае законныя інтарэсы, разам з тым зробяць крок наперад па шляху развіцця прыязных адносін і ўмацавання ўсеагульнага міру. (БелТА).

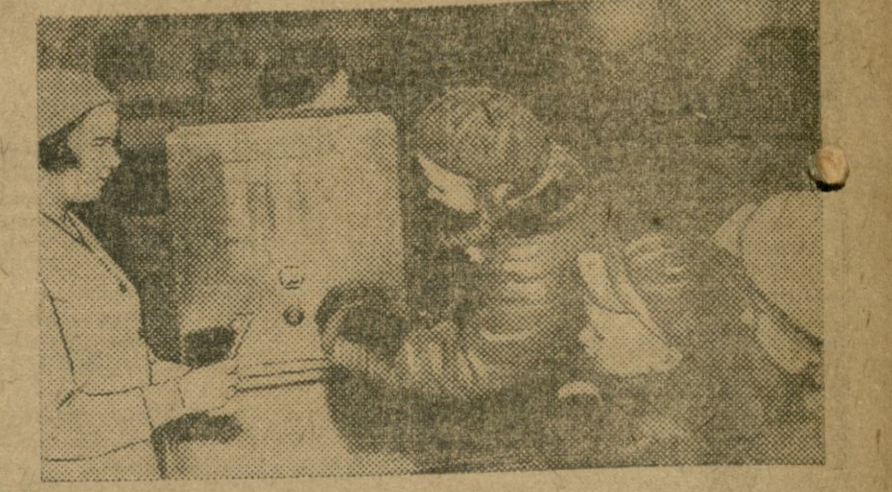

У магазіне БАКТ'а атрыманы радыёпрыёмнікі Тульскага завода —чатырохлямпавыя з дынамікам. На здымку пакупка прыёмнікаў.

10 СНЕЖНЯ—РАЁННЫ З'ЕЗД СОВЕТАЎ МЕНШЧЫНЫ

Раённы з'езд советаў Менскага раёна назначан на 10 снежня. Пасяджэнні будуць адбывацца ў Доме партактыва. У будынку арганізуецца галерэя лепшых калгасаў і знатных людзей, а таксама выстаўка дасягненняў Менскага раёна на ўсіх участках соцыялістычнага будаўніцтва.

Менхарчгандаль адкрывае 9 хлебных крам

Менхарчгандаль адкрывае новыя два спецыялізаваныя хлебныя магазіны, пяць пунктаў па продажу хлеба ў прадуктовых магазінах і дзве палаткі на рынках.

Усяго Менхарчгандаль будзе мець 30 спецыялізаваных магазінаў.

Паказальна-культурны магазін па гандлю хлебам адкрываецца ў цэнтры горада па рагу вуліц Советскай і Энгельса. Пры гэтым магазіне абсталёўваецца і кафейная.

Другі ўзорна-паказальны магазін адкрываецца ў памяшканні арцелі дакладнай механікі «Новы шлях» па Ленінскай вуліцы. Трэці ў памяшканні магазіна Белдзяржснаба ў доме Комунбанка. Нарэшце, чацверты будуецца ў Доме спецыялістаў на рагу вуліц Советскай і Даўгабродскай.

Вялікі магазін хлебных вырабаў і прадуктовых тавараў адкрываецца на Чэрвеньскім рынку.

Рэканструююцца магазін № 29 на Советскай вуліцы і № 52 на Ленінскай вуліцы.

Для таго, каб забяспечыць бесперабойнае снабжэнне насельніцтва, каб не дапусціць чаргі, папшыраецца ямкасць работы магазінаў.

У адпаведнасці з гэтым значна павялічыцца і штат работнікаў хлебных магазінаў.

Акрамя магазінаў і ларкоў Менхарчгандаль будзе мець 10 разносчыц булак і баранак.

З 1-га студзеня павінны пачаць прадаваць і пункты па продажу мукі. Па плану намечана адкрыць адзін спецыялізаваны мучны лабаз і 6 аддзяленняў па продажу мукі ў прадуктовых магазінах.

ФАБРЫКА „КІМ“ ДАЕ УДАРНІКАМ ДАСКАНАЛЫЯ КВАТЭРЫ

ВІЦЕБСК, 3 снежня. На фабрыцы «КІМ» заканчваецца ўнутраная аддзелка новапабудаванага фабрычнага дома на 72 кватэры. Частка рабочых (20 з лішнім сем'яў) занялі ўжо кватэры. Ідзе таксама засяленне рабочых у нова-пабудаваны каркасны дом.

Акрамя таго, фабрычныя арганізацыямі адрамантаваны 64 рабочыя кватэры. Рамонт кватэр прадаўжаецца. Паасобным лепшым ударнікам фабрыкі выданы востра дэфіцытныя будматэрыялы (шкло, цвікі, лес і інш.).

АДКРЫТ МАГАЗІН КУЛЬТТАВАРАЎ

ПОЛАЦК, 3 снежня. (Ад карэсп. «Звязды»).

Закончана будаўніцтва новага культурнага універмага. Магазін мае вялікі выбар усякіх культурных тавараў і фотоприлад.

Нейдлін.

ПРОДАЖ АЎСА І ВІКІ

СНК дазволіў свабодны продаж аўса і вікі праз Белхарчгандаль у гарадах Віцебску, Гомелі, Магілеве Барысаве, Бабруйску, Оршы і Полацку.

Водпуск аўса і вікі ў адны рукі ўстаноўлена ў размеры не больш 50 кілограмаў.

РЭКАНСТРУКЦЫЯ ЧЫГУНАЧНАГА ВУЗЛА

Пры гарадскім совеце створана спецыяльная камісія для прапрацоўкі матэрыялаў па рэканструкцыі менскага чыгуначнага вузла.

Варыянты рэканструкцыі выпрацаваны праектным аддзелам праўлення Маскоўска-Беларуска-Балтыцкай чыгункі і харкаўскім Праектным інстытутам.

Намячаецца значнае пашырэнне пуцявой і складской гаспадаркі і пабудова новага пасажырскага вакзала па тыпу лепшых вакзалаў Саюза.

ХРОНІКА

Дзіцячым спартыўным камандам Менска і Гомеля і менскай дзіцячай хакейнай камандзе Вышэйшым советам фізкультуры СССР прадастаўлена месца для ўдзелу ва ўсесаюзным дзіцячым зімовым святе. Свята адбудзецца ў пачатку студзеня 1935 г. у Маскве.

* Чатыры сям'і баброў знайшоў у Веткаўскім раёне каля Арэхаўкі грамадзянін пасёлка Адналолле М. І. Бабухін.

* Арганізавана 15 хат-лабараторый у калгасах Аршанскага раёна. Пры іх акуратна працуюць зоатэхнічныя гурткі.

* У дзень выбараў у совет у м. Горвале, Рэчыцкага раёна, калгасны драмгурток упершыню выступіў на сцэне, паказаў гледачам п'есу «Чудесный сплав».

ПАВЕДАМЛЕННЕ

4-XII ад 6 да 8 гадзін вечара ў Доме партактыва (малая зала) адбудуцца кансультацыі для дакладчыкаў, агітатараў, чытачоў.

Кансультацыю праводзіць праф. Кармін па тэму «Лістападаўскі пленум ЦК ВКП(б)».

Дом партактыва пры ЦК КП(б)Б.

Адказны рэдактар Н. ЛЕНЦНЕР.

ПЛАН ВЫБАРЧЫХ СХОДАЎ

менскага гарадскога совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў на 4 снежня

№№ выб. участкаў	Выбарчы участак і назва прадпрыемстваў, устаноў і арганізацый	Лік выбаршч.	Час правядзення сходу	Месца сходу	Упаўнаважаны
134	Вышэйшая комуністычная сельска-гаспадар. школа (ВКСГШБ) (выкладчыкі, адміністрац.-тэхнічн. персанал і студэнты)	—	20 гадз.	Актавая зала БДУ	Кузняцова (ЦК КП(б)Б)
135	Утрыманцы па жактах №№ 27, 28 ЖБКТ „1 мая“	350	18 „	Клуб Эльвода	Марусевіч
136	Гранком жылкааперацыі (Горжылсаюз і работнікі жактаў)	493	19 „	Клуб скурнікаў	Шчцько
137	Групком работнікаў пажарнай аховы і добраахвотнай пажарнай аховы	256	20 „	Чырв. куток і аддзял. пажарнай аховы	Позняк
138	Мясцком № 2 Белдзяржпраекта	174	19 „	Памяшк. Белдзяржпраекта	Левін (саюз будаўнікоў)
139	Арцелі „Чырвоны металіст“, „Дакладная механіка“, Белпромснабгандаль і Белметалапромсаюз	246	19 „	Клуб „Чырвоны абутнік“ (Комунальная 9)	Гурэвіч (нарсуд)
140	Цагельны завод № 1 і утрыманцы рабочых завода	272	17 „	Клуб завода	Пучкін
141	Архітэктурна-будаўнічы тэхнікум (навуковыя, адміністрацыйна-тэхнічныя работнікі і студэнты)	690	1[illegible] „	кіно „Пролетарый“	Верба
142	Утрыманцы па жакту № 61 і Грушаўскаму пасёлку	300	18 „	Клуб глуханямых (Советская вул. № 1)	Гінзбург (ЦК чыр. кр.)
143	Утрыманцы па жактах №№ 18, 19, 20, 52 ЖБКТ „Дзяржбанкавец“ і жакт ІТР	500	18 „	БДТ-1	Астроўскі Ф. Ф.
144	Утрыманцы па жактах №№ 16, 17, 21, 22, 23 ЖБКТ „Іскра“. ЖБКТ „Асветнік-Комунар“	480	18 „	Клуб металістаў (Унівесітэцкая 12)	Сулькіна
145	Тэхнікум наргасучота, НДІ харчовай прамысловасці	180	18 „	Памяшк. тэхнікума	Сухаручкін
146	Утрыманцы па жактах №№ 4, 7, 14, 15 ЖБКТ „Чырвоны Кастрычнік“	750	18 „	Клуб Дома Селяніна	Барысаў
147	Утрыманцы па жактах №№ 39, 41, 62, 48 ЖБКТ 5-цігоддзя Яўрэйскага тэатра	450	18 „	Клуб хлебазавода	Зайчык
148	ЦК Чырвонага крыжа ЦП саюза медработнікаў, Наркамздраў, Гарздраў, Ляч. камісія—цэнтральная, Ваенны шпіталь (работнікі), Зубная лячэбніца Чырвонага крыжа, Лячэбніца-стацыянар, Клуб медсанпрацы	829	20 „	Клуб VII з'езда прафсаюзаў	Цялятнікаў
157	Жакт 55		18	(Клуб Леніна пасаж. станцыя)	Мяжэйка

Гукавы кіно-тэатр „Чырвоная Зорка“. Гукавы мастацкі фільм ЧАПАЕЎ. Змена праграмы — КАНЦЭРТ

Гукавы кіно-тэатр „Пролетарый“. Гукавы мастацкі фільм ЧАПАЕЎ

Кіно „Інтэрнацыянал“. НОВАЯ ПРАГРАМА

Кіно „СПАРТАК“. Усходні мастацкі фільм ДАЧКА ГІЛЯНА драма ў 8 частках.

Выдавецтву „ЗВЯЗДА“ патрэбен ДВОРНІК (без прадастаўлення кватэры). Звяртацца: Советская, 63, ІІ паверх, да тав. Сегаловіча.

Памяшк. БДТ—1. Белдзяржтэатр Оперы і Балета. Мастацкі кіраўнік—засл. артыст рэспубл. І. А. ГІТГАРЦ

Назначаны спектакль на 2 снежня—34 г. для Гаркома асветы „СЕВІЛЬСКІ ЦЫРУЛЬНІК“ ПЕРАНОСІЦЦА на 14 снежня. Білеты сапраўдны.

Назначаны спектакль на 4 снежня для школьнікаў «СЕВІЛЬСКІ ЦЫРУЛЬНІК» ПЕРАНОСІЦЦА на 7 снежня. Білеты сапраўдны.

Назначаны спектакль на 6-ае снежня для медсанпрацы „СЕВІЛЬСКІ ЦЫРУЛЬНІК“ ПЕРАНОСІЦЦА на 13 снежня. Білеты сапраўдны.

АДКРЫТ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ на 1935 год

„ЛИТЕРАТУРНАЯ ГАЗЕТА“ орган праўлення саюза совецкіх пісьменнікаў СССР і РСФСР—15 нумароў у месяц. У газеце аддзелы: за рубяжом, тэатр і кіно, жывапіс, крытыка і бібліяграфія і т. д. Даецца стала інфармацыя аб літаратурным жыцці Масквы, Ленінграда і перыферыі. ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—30 руб., 6 мес.—15 руб., 3 мес.—7 руб. 50 кап.

„ЛИТЕРАТУРНОЕ НАСЛЕДСТВО“ 6 нумароў у год. „ЛИТЕРАТУРНОЕ НАСЛЕДСТВО“ ставіць сваёй задачай сістэматычную і планамерную распрацоўку матэрыялаў па гісторыі літаратуры, грамадскай мыслі і журналістыкі як рускай, так і зарубежнай. ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—42 руб., 6 мес.—21 руб.

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Москва, 6 Страстной бульв., 11, „Жургазоб'единением“, інструктарамі і ўпаўнаважанымі Жургаза і ўсюды поштай і аддзяленнямі „Саюздрука“. ЖУРГАЗОБ'ЕДИНЕНИЕ.

АДКРЫТ ПРЫЁМ ПАДПІСКІ на 1935 год

МОДЫ СЕЗОНА вялікі многафарбны журнал дамскіх мод, чатыры выпускі ў год: ВЯСНА, ЛЕТА, ВОСЕНЬ і ЗІМА. ПАДПІСНАЯ ЦАНА: 12 мес.—24 р., 6 мес.—12 р., 3 мес.—6 руб. ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА: Москва, 6, Страстной бульвар, 11, Журнально-газетным об'единением, яго інструктарамі і ўпаўнаважанымі, усюды поштай і аддзяленнямі Саюздрука. „ЖУРГАЗОБ'ЕДИНЕНИЕ“

ШУКАЮ 1–2 пакоі ў любым раёне горада. Згодзен на рамонт і іншыя выдаткі. Званіць па тэлефону 21—360.

Маршрут № 2 Галаўдартранса з 1 снежня 1934 г. ЛІКВІДУЕЦЦА. Усім зацікаўленым установам, прадпрыемствам, калгасам, рабочым і сялянам усякага роду прэтэнзіі к маршруту прад'яўляць да 15 снежня 1934 г. па адрасу: м. Самахвалавічы, Менск. р-на, лікаідкому маршрута № 2. Пасля паказанага тэрміна прэтэнзіі разглядацца не будуць. Адначасова паведамляем, што пасля 15-XII—34 г. нявыплачаная зарплата будзе перадана у сельсоветы па месцы жыхарства атрымальніка. ЛІКВІДКОМ.

ПАРТВЫДАВЕЦТВА ЦК КП(б)Б. Вышлі з друку і рассылаюцца на месцы Рэзалюцыі пленума ЦК ВКП(б) ад 27-28 лістапада 1934 г. Тыраж 25.000. Цана 10 кап. Даклад т. МОЛАТАВА на пленуме ЦК ВКП(б) аб адмене картачнай сістэмы па хлебу. Тыраж 15.000. Цана 20 кап. Патрабуйце ва ўсіх магазінах ДВБ, БАКТ'а і ў магазіне Партвыдавецтва, Советская, 61.

Дзяржаўнае Выдавецтва лёгкай прамысловасці „ГИЗЛЕГПРОМ“. Адкрыта ПАДПІСКА на журналы 1935 г.

„Кожевенно-обувная промышленность СССР“ Орган Галоўнага кіраўніцтва скуранай прамысловасці. Садзейнічае ўкараненню ў прамысловасць навейшай тэхнікі і рэканструкцыі вытворчасці на новай тэхнічнай базе і асвятляе пытанні абмену вопытам. Журнал разлічан на інжынерна-тэхнічны персанал прадпрыемстваў, лабараторый, інстытутаў, студэнтаў ВТНУ і тэхнікумаў. Год выдання XIV. ПАДПІСНАЯ ЦАНА: на год—24 р., на 6 мес.—12 р. Кошт асобнага нумара—2 руб.

„Швейная промышленность“ Орган Галоўнага кіраўніцтва швейнай прамысловасці НКМП РСФСР. Перадае навейшыя дасягненні замежнай і савецкай тэхнікі ў галіне швейнай справы і абагульвае новы вопыт швейнай прамысловасці. Журнал разлічан на інжынерна-адміністрацыйна-тэхнічны персанал, майстраў і кваліфікаваных рабочых. Год выдання шосты. ПАДПІСНАЯ ЦАНА: на год—12 р., на 6 мес.—6 руб.

ПАДПІСКУ на журналы і падпісныя сумы накіроўвайце па адрасу: Москва, ул. Разина, 9, ГИЗЛЕГПРОМ, разлік. рахунак № 965 у Дзяржынскім адд. Дзяржбанка. Акрамя таго падпіска прымаецца ўпаўнаважанымі „ГИЗЛЕГПРОМ'а“, маючымі адпаведныя пасведчанні, а таксама грамадскімі зборшчыкамі падпіскі на прадпрыемствах, аддзяленнямі Саюздруку, усімі паштовымі аддзяленнямі, пісьманосцамі і рэдакцыямі журналаў.

Выпускаючы — А. КРУЧКОЎ, ст. карэктар—БЯРОЗАВІК, ст. метранпаж—ГЕРАКЛАДНЕЎ, ст. стэрэатыпёр—КАГАН, ст. друкар—АНУЧЫН. Менск, друкарня «Звязды». Ул. Галоўліта № 6311.